Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul III — Nr. 275
Vineri 14 decembrie 1956

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și al Ministerului Gospodăriilor Agricole de Stat din R.P.R.

IN ACEST NUMAR

În legătură cu cooperativizarea raionului Hîrșova

Comitetului regional Constanța al Partidului Muncitoresc Romîn

Dragi tovarăși,

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn salută și felicită călduros organizațiile de partid din regiunea Constanța, Comitetul regional de partid Constanța în legătură cu cooperativizarea în întregime a celui de-al doilea raion în regiune, raionul Hîrșova.

Comitetul Central al P.M.R. felicită pe țăranii muncitori colectiviști și întovărășiți, pe lucrătorii din stațiunile de mașini și tractoare, pe inginerii și tehnicienii agricoli, pe activiștii de partid și de stat, pe membrii de partid, utemiștii și ceilalți tovarăși care au contribuit prin munca lor la obținerea acestei importante realizări.

Cooperativizarea completă a raioanelor Negru Vodă și Hîrșova din regiunea Constanța — înfăptuită pe baza liberului consimțămînt al țăranilor muncitori — dovedește că țărănimea noastră muncitoare se convinge tot mai mult că singurul drum care poate asigura creșterea necontenită a bunei stări materiale și culturale este cel indicat de partid, drumul agriculturii socialiste.

Deosebit de prețios este faptul că în prezent peste 90 la sută din familiile țăranilor muncitori din raionul Hîrșova sînt membri în gospodăriile agricole colective — formă superioară de cooperare socialistă a țăranilor muncitori.

La baza acestor rezultate care umplu de bucurie inimile oamenilor muncii din patria noastră stă munca neobosită și plină de abnegație a organelor și organizațiilor de partid, a comuniștilor, care au știut să mobilizeze în jurul lor un larg activ de oameni ai muncii fără de partid, în primul rînd țărani colectiviști și întovărășiți.

Succesele dobîndite de organele și organizațiile de partid din regiunea Constanța și experiența lor trebuie să devină un bun al tuturor organizațiilor partidului nostru. Ele au sarcina să studieze experiența și metodele folosite de organizațiile de partid din regiunea Constanța și să le aplice în mod creator, potrivit condițiilor concrete locale, pentru a obține noi succese în lupta pentru traducerea în viață a hotărîrilor celui de-al II-lea Congres al partidului nostru în domeniul transformării socialiste a agriculturii.

C.C. al P.M.R. este convins că rezultatele obținute de țăranii muncitori din raionul Hîrșova, în frunte cu comuniștii, în opera de transformare socialistă a agriculturii, vor sluji drept pildă însuflețitoare pentru țăranii muncitori din celelalte raioane și regiuni ale țării.

Membri de partid și utemiști, țărani colectiviști și întovărășiți, lucrători din S.M.T.-uri, tehnicieni și ingineri din raionul Hîrșova!

Consolidați victoriile voastre. Prin muncă perseverentă, asigurați continua întărire economică, organizatorică a gospodăriilor agricole colective și întovărășirilor. Luptați pentru dezvoltarea multilaterală a gospodăriilor agricole colective, creînd și lărgind crescătorii de porci și de vaci pentru lapte, crescătorii de păsări, grădini de legume, stupării și alte ramuri de producție, asigurînd astfel creșterea permanentă a veniturilor gospodăriei colective și ale fiecărui colectivist. Aplicați metodele agrotehnice înaintate și ridicați-vă sistematic nivelul cunoștințelor agro-zootehnice!

Organele de partid și de stat din regiunea Constanța au sarcina să ajute gospodăriile agricole colective cu cadre calificate de tehnicieni și agrotehnicieni care să lucreze efectiv în gospodăriile colective, asigurînd astfel traducerea în viață a acestor sarcini.

Lupta pentru realizarea lor trebuie să constituie obiectivul unei largi întreceri între gospodăriile agricole colective și întovărășirile din raioanele Hîrșova și Negru Vodă, ca și între celelalte gospodării agricole colective și întovărășiri din țară.

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn își exprimă convingerea că organizația regională de partid Constanța va munci și pe viitor cu aceeași perseverență pentru a înfăptui transformarea socialistă a agriculturii în întreaga regiune.

COMITETUL CENTRAL AL PARTIDULUI MUNCITORESC ROMIN

Colectiviștii primesc răsplata muncii

Printre colectiviștii din raionul Orăștie care au sărbătorit de curînd împărțirea veniturilor realizate în acest an sînt și cei din comuna Turdaș. Gospodăria colectivă din această comună a luat ființă la începutul acestui an.

La împărțirea veniturilor pentru acest an, colectiviștii din Turdaș au primit pentru fiecare zi-muncă cîte 2,5 kg de grîu, …5 kg. de orz, 10 kg. de porumb boabe, peste 8 kg. de cartofi, 7 kg de sfeclă furajeră și alte produse, precum și 8 lei. Valoarea unei zile-muncă a ajuns astfel la 68 lei.

Colectivistul Iosif Bartok a primit, pentru cele 419 zile-muncă efectuate împreună cu soția sa, peste 2.000 kg. de grîu și orz, aproape 4.200 kg de porumb, peste 3.380 kg de cartofi, 3.352 lei, precum și mari cantități de brînză, lînă, furaje etc.

Pregătiri în vederea alegerilor de deputați în Marea Adunare Națională

Adunări cetățenești la sate

Oamenii muncii de la sate au participat în număr mare la adunările pentru constituirea Birourilor comunale ale Frontului Democrației Populare în vederea alegerii deputaților în Marea Adunare Națională. Ei au ales în Birourile comunale ale F.D.P.-ului reprezentanți ai organizațiilor sătești ale Partidului Muncitoresc Romîn, utemiști, colectiviști, fruntași, muncitori agricoli, învățători, funcționari.

In regiunea Constanța au avut loc ultimele adunări cetățenești pentru constituirea Birourilor comunale ale F.D.P. în 153 de comune. Adunările cetățenești din comunele raionului Istria au ales 23 Birouri comunale F.D.P. In comuna Baidaua fac parte din Biroul comunal F.D.P.: învățătorul Virgil Podaru, directorul școlii elementare din comună, colectivistul fruntaș Iordache Stubu, întovărășitul Mihai Banciu și alții. In raionul Adamclisi au fost constituite 19 Birouri comunale ale F.D.P.

In Regiunea Autonomă Maghiară au fost constituite 241 Birouri comunale ale F.D.P. Din Biroul comunal al F.D.P. din Corunca fac parte, printre alții, tehnicianul agronom Koresztesi Feren, învățătorul Nemet Laszlo, directorul școlii elementare de 7 ani, Fodor Daniel, membru al G.A.C. „Tractorul roșu", educatoarea Bella Iren și alții. La Singiorgiu de Mureș din Biroul comunal al F.D.P. fac parte țăranul muncitor Tatar Mihaly, Koncz Ianos, membru al G.A.C. „7 Noiembrie", Alexandru Muică, referent șef la sfatul popular comunal și alții.

Și în comunele din raionul Costești, regiunea Pitești, s-au constituit Birouri comunale ale F.D.P.

Au fost desemnate consiliile raionale și Birourile comunale F. D. P.

In regiunea Bacău se fac intense pregătiri în vederea alegerii deputaților în Marea Adunare Națională.

In numeroasele adunări cetățenești care au avut loc în regiune și la care au participat peste 44.000 de cetățeni au fost desemnate cele 14 consilii raionale și orășenești ale Frontului Democrației Populare, 8 Birouri F.D.P. în orașele de subordonare raională și 217 Birouri comunale F.D.P.

Tot în adunări cetățenești au fost desemnați membrii comisiilor celor 24 de circumscripții electorale din regiune. Totodată au fost delimitate, numerotate și stabilite cele 485 secții de votare.

Zilele acestea în regiunea Bacău au început lucrările în vederea întocmirii listelor de alegători. In orașul Bacău, de exemplu, au fost formate echipe speciale care merg din casă în casă pentru a înscrie în liste pe toți cetățenii cu drept de vot.

DATORIE IMPLINITA

Intrînd în stațiune pe poarta ce dă în fața gării, Ivan Ivanov, șeful brigăzii a 13-a, privi curios în largul ogrăzii. Vreo 70 de tractoare fuseseră trase chiar în dreptul atelierului mecanic, iar tractoriștii forfoteau pe alături.

Cu vorba lui tăioasă, metalică, mecanicul șef Gherman îi mustra pe cîțiva șefi de brigadă:

— V-a spus cineva să veniți și voi la stațiune? Nimeni nu v-a spus. Noi am verificat doară la fața locului, pe teren, ce mașini trebuie să intre la reparat. Am comunicat fiecăruia de cîteva ori, nu o dată. Că d-aia avem stație de radio-emisie-recepție... Vremea e încă bună. Și voi... Ce-or să zică despre noi colectiviștii, de pe unde au mai rămas de executat arături adînci?

★

Ivan Ivanov intră în hala de montaje, chemîndu-și oamenii din brigadă: Vasile Nicolae, Ștefan Tepethardt, Grigore Cîrjeu și Ion Mihalache. Veni și pontatorul Vasile Bucur. Se așezară lîngă două K.D.-uri demontate, încît nu mai puteau fi văzuți din ușa largă a atelierului mecanic. De afară, se auzeau încă glasul tăios al mecanicului șef Gherman și răspunsurile, frînte în două parcă, ale cîte unuia din tractoriști.

— Să știți că are dreptate tov. Gherman, făcu șeful de brigadă. Vremea e încă frumoasă și noi am „șters putina" la stațiune. E adevărat, două tractoare nu mai mergeau. Dar celelalte? Alde Marin Vlad, președintele gospodăriei colective din Vasilați, mi se pare că nici nu știe că am plecat. Așa că eu zic să se înapoieze la lucru Vasile și cu Mihalache. Chiar acum să plece, ca să terminăm de ogorît și restul.

— Eu nu mă duc, nea Ivane, dete din umeri Mihalache, un flăcău negricios, cu ochii mari și sprîncene groase. Nu mă duc, apăsă el pe cuvinte. Am cumpărat un purcel și vreau să-l duc acasă în astă-seară.

— Nici eu nu merg, se ridică Vasile Niculae. Dacă se pornește din nou pe ninsoare? Să fac drumul degeaba? Că iacă, s-a și lăsat frigul.

— Bine, conchise Ivan. Atunci o să mă duc eu...

★

Soarele apunea, înroșind cu uriașu-i disc de aramă ogoarele și drumurile, cînd șeful de brigadă Ivanov ajunse în comuna Vasilați. Cu mîinile vîrîte în mănuși, Ivan mișca ușor volanul M.T.Z.-ului la dreapta și la stînga. Mersese repede, „în priză directă", cum se zice. Nu făcuse pînă aci decît o oră. Farurile aveau să-i îngăduie să lucreze cu spor și peste noapte. Trase direct la tarlaua de aproape o sută de hectare și intră în brazdă pe locul rămas nearat.

Acționă sistemul hidraulic al plugului suspendat și fiarele argintii coborîră în pămîntul umed, începînd să-l răscolească la 25 cm adîncime. Ivanov sorbi cu nesaț în piept mireasma pămîntului răscolit.

★

Ivanov tocmai aprindea farurile tractorului, cînd auzi uruituri de motoare, departe, în drum. Apăsă pe pedala de ambreiaj și, acționînd maneta cutiei de viteză, frînă, oprind tractorul în loc. Da. Nu se înșela. Se apropiau niște tractoare. Dar ale cui? Ce-or fi căutînd? Namilele de fier se apropiară și deodată Ivanov îl auzi pe Vasile Niculae strigînd:

— Nea Ivaneee! Cît ai făcut, bre? Am venit și noi. Să terminăm în noaptea asta. Unde intrăm?

...Impreună cu ceilalți doi tractoriști, Ivanov a arat toată noaptea. Dimineața, cele 18 hectare, ce mai rămăseseră din tarlaua de 100, nu se mai deosebeau de restul cîmpului negru, frămîntat de fiarele plugurilor. Cînd îl chemară pe Marin Vlad, președintele colectivei, și pe brigadierul Vasile, ca să facă recepția, aceștia rămaseră uimiți.

— Da' cum, bre? Cînd? întrebă președintele. Că doar ieri după-masă furăm pe aci...

Ivan Ivanov îi privea bucuros. Se uită și la cei doi tractoriști, parcă întrebîndu-i din ochi: „Eh, ce ziceți de bucuria lor? Mi se pare că și vouă vă bate inima nițel!".

Vasile Niculae îl luă de după umeri.

— Știi, grăi el, că aseară au plecat înapoi la colective mai mulți? Și la Ileana, și la Suhatu, și la Gălbinași... Trebuie că și ei „dau bătaie" acum să termine ogoritul.

— Păi se putea altfel? Tractoarele ni-s bune, vremea tot așa. Ce-ați zice dacă de aici ne-am duce să-i sprijinim pe cei de la „Progresul", că au mai mult de arat? Pînă seara, terminăm. Nu de alta, dar ar putea să cadă ninsoare. Și, deh! Tocmai S.M.T. Sărulești să rămînă cu contractele neîndeplinite?

Luîndu-și rămas bun de la colectiviști, care nu mai conteneau cu mulțumirile, cei trei mecanizatori dădură drumul motoarelor.

AL. RAICU

Lucrări de iarnă în livezi

In majoritatea comunelor și satelor din regiunea Bacău se desfășoară din plin stropirile de iarnă și lucrările de igienă culturală la pomi. Fruntașe la stropirile de iarnă sînt raioanele Buhuși și Piatra Neamț, unde această lucrare s-a efectuat la 17.500 și respectiv 13.000 de pomi fructiferi.

In ce privește curățirea pomilor de cuiburi de omizi și uscături, cele mai înaintate sînt lucrările din raioanele Bacău și Tg. Ocna, unde s-au curățat pînă mai acum cîteva zile 7.900 și respectiv 6.950 de pomi din diferite specii.

In total, pe regiune au fost curățați peste 27.000 de pomi roditori și s-au stropit 70.500 de pomi.

Frățescul ajutor sovietic

Vestea încheierii cu succes a tratativelor romîno-sovietice de la Moscova a fost primită cu adîncă satisfacție și bucurie de către toți oamenii muncii din țara noastră. Oricare cetățean cinstit n-a putut să nu recunoască, citind comunicatul final al tratativelor, că Uniunea Sovietică, prietenă sinceră a țării noastre, ne ajută frățește și acum, ca întotdeauna. Amănuntele pe care tovarășul Chivu Stoica, președintele Consiliului de Miniștri al R.P.R., le-a dat în cuvîntarea rostită la posturile noastre de radio au darul de a pune într-o lumină și mai vie avantajele însemnate pe care le avem prin încheierea la Moscova a acordurilor economice și financiare între Uniunea Sovietică și țara noastră.

Fiecare prevedere a acordurilor încheiate demonstrează dorința guvernului Uniunii Sovietice de a ne ajuta frățește în construcția noastră economică.

După cum se știe, anul acesta, din cauza secetei care a bîntuit în cea mai mare parte a țării, producția de cereale a fost mai slabă decît în anii trecuți. Pentru a învinge urmările secetei, guvernul sovietic ne va pune la dispoziție 450.000 tone de grîu. Așadar, populația muncitoare nu are de ce să fie îngrijorată. Ca și în alte dăți, grîul sovietic va face ca de pe masa truditorului romîn să nu lipsească pîinea. Merită să fie subliniate și condițiile în care ne-a fost împrumutat acest grîu. Deși vom consuma cerealele în 1957, vom restitui împrumutul începînd din 1959 în decurs de 3 ani, prin livrări de grîu sau alte mărfuri, după cum vor cere interesele economiei noastre naționale. Se dovedește din nou că Uniunea Sovietică nu stă nepăsătoare față de greutățile noastre, că așa după cum spune un înțelept proverb romînesc, „Prietenul la nevoie se cunoaște".

Posturile de radio și agențiile de presă imperialiste fac mare zarvă pe faptul că Romînia este nevoită să importe în unii ani cereale. In trecut — susțin ei, fariseic — Romînia era exportatoare de cereale. Acești domni se feresc însă cu mare grijă să spună cu ce preț Romînia exporta grîu, în timpul regimului burghezo-moșieresc. Țăranii își amintesc însă foarte bine. Pîinea era pentru țăranul muncitor un adevărat lux. El consuma pîine, cum se spune din joi în paști. A existat oare sat în întinsul și în îmbelșugatul Bărăgan în care să nu bîntuie pelagra, această boală a mămăligii și a mizeriei? Pîinea pe masa țăranului însemna în trecut o adevărată sărbătoare. Acum, pîinea a intrat în alimentația de zi cu zi a țăranului nostru. Pentru domnii imperialiști, care „uită" să spună ce nu le convine, oamenii de pe la noi au o vorbă: „nu încercați să ne îmbătați cu apă chioară".

Demnă de luat în rîs este și o altă scorneală a imperialiștilor. In încercările lor de a defăima cu orice preț relațiile prietenești bazate pe avantaje reciproce și pe deplină egalitate în drepturi, care s-au statornicit între țara noastră și Uniunea Sovietică, imperialiștii trîmbițează gogorița trimiterii de grîu romînesc în Uniunea Sovietică.

Este adevărat că, datorită muncii harnice a țărănimii noastre muncitoare, sprijinită puternic de partid și guvern, în anii cu recolte bune, țara noastră a exportat însemnate cantități de cereale nu însă în U.R.S.S., ci în alte țări, printre care și în țări capitaliste.

Pentru oricare om cinstit și de bună credință este clar că marea țară, vecina noastră de la răsărit, nu are nevoie să importe cereale. Numai în anul 1956 au fost valorificate în Uniunea Sovietică pentru agricultură 35,5 milioane de hectare de pămînturi virgine și înțelenite. Această cifră depășește aproape de 1,7 ori suprafața însămînțată cu culturi cerealiere în Marea Britanie, Italia și Franța luate la un loc. Numai din Kazahstan, Siberia și Ural, statul sovietic a colectat în anul 1956 peste 2 miliarde de puduri de cereale (un pud egal 16 kg).

Dar ajutorul sovietic nu se reduce numai la împrumutul de 450 mii de tone de cereale și 60.000 de tone de furaje. Se poate spune pe drept cuvînt că dezvoltarea industriei chimice romîne este indisolubil legată de sprijinul sovietic. La cererea guvernului romîn, în cadrul tratativelor de la Moscova, s-a căzut de acord să se mărească livrările de utilaje din Uniunea Sovietică pentru uzina de îngrășăminte azotoase, al cărei șantier a fost deja deschis, și care urmează să fie pusă în funcțiune în anul 1960. Tot cu utilaj sovietic, într-un viitor apropiat, va începe construirea unei a doua uzine asemănătoare.

Pentru a înțelege pe deplin valoarea ajutorului sovietic și în acest domeniu, este suficient să reținem că cele două uzine vor ajunge să producă pînă la un milion de tone de îngrășăminte azotoase, ce vor fi folosite mai ales în cultura grîului și a porumbului. Numai în campania agricolă 1960—1961 vor fi furnizate agriculturii îngrășăminte azotoase pentru cca. 3 milioane de hectare. Dacă ținem seama că, prin folosirea acestor îngrășăminte, se obțin sporuri de recoltă de 300—500 kg la hectar, putem ușor socoti ce cantități uriașe de grîu și porumb se vor obține în plus.

Acestea sînt faptele și faptele sînt încăpățînate: lor nu le pasă de cerneala și veninul cu care imperialiștii împroașcă țările din comunitatea socialistă.

Timpul cînd la cîrma Romîniei se aflau reprezentanții burgheziei și moșierimii nu este prea îndepărtat. Oamenii muncii din țara noastră își amintesc destul de bine de „grija" cu care trusturile imperialiste străine, în cîrdășie cu capitaliștii romîni, storceau pînă la secătuire bogățiile țării. Aducîndu-ne aminte de acele vremuri, punînd față în față faptele, ne este mai ușor să recunoaștem cine ne sînt prietenii și cine dușmanii.

Oamenii muncii din țara noastră sînt recunoscători Uniunii Sovietice și pentru sprijinul pe care ni-l dă în dezvoltarea industriei metalurgice. Folosind cocsul, minereul de fier și oțelul ce ni le trimite statul sovietic, în baza acordurilor încheiate, industria noastră de mașini va dispune de mai multe laminate, fontă și oțel. Iar mai multe mașini înseamnă mai multe locuințe, mai multă îmbrăcăminte, mai multe tractoare și mașini agricole.

In schimbul produselor pe care Uniunea Sovietică ni le pune la dispoziție, țara noastră va da produse ale industriei sale, inclusiv produse petrolifere, forestiere și altele. La baza schimburilor comerciale romîno-sovietice au stat și stau prețurile pieții mondiale. Vecinătatea geografică ne creează economii la transport.

Sprijinul material, tehnic și financiar pe care ni l-a acordat din nou Uniunea Sovietică este încă o contribuție la dezvoltarea și mai puternică a industriei și agriculturii noastre, la îmbunătățirea traiului poporului muncitor.

TIMPUL PROBABIL

pentru zilele de 15, 16 și 17 decembrie

Vremea se menține relativ caldă cu cer schimbător și cu precipitații temporare în nordul țării. Dimineața și seara ceață. Vînt slab din sectorul vestic cu ușoare intensificări în nordul Ardealului. Temperatura va continua să crească ușor. Minimele vor oscila între minus 5 și 3 grade, iar maximele între 3 și 12 grade.

Cînd vor începe reparațiile?

Mecanizatorii de la S.M.T. Crivești, regiunea Iași, au avut de înfruntat în acest an condiții grele de lucru. Nu e mai puțin adevărat, însă, că S.M.T. Crivești ar fi reușit chiar în aceste condiții să facă față sarcinilor de producție dacă în iarna trecută reparațiile nu s-ar fi făcut de mîntuială. Din această pricină, multe tractoare și mașini agricole s-au defectat în brazdă, fapt care a determinat neîndeplinirea planului de producție.

Era de așteptat ca, anul acesta, conducerea S.M.T. Crivești, trăgînd învățăminte din greșelile săvîrșite în trecut, să asigure cele mai bune condiții pentru efectuarea din vreme și la un nivel tehnic corespunzător a reparațiilor de iarnă. Lucrurile nu s-au petrecut însă așa. Conducerea stațiunii (director Sandu Mihoci) a întocmit, de bine, de rău, un plan cu privire la reparațiile ce se vor executa în atelierul propriu. S-a stabilit și numărul de tractoare și motoare ce vor fi trimise spre reparare la centrele mecanice din Iași și Tecuci și a fost alcătuit și tabelul cu piesele de schimb și materialele necesare reparațiilor. Din păcate, însă, cu aceasta, pregătirile pentru repararea utilajului s-au terminat.

In loc să se treacă — conform planului de lucru — la demontarea tractoarelor și mașinilor agricole, la curățirea și trierea pieselor etc., mecanizatorii își pierd și acum vremea prin ateliere, fără să poată face nimic. Utilajul necesar reparațiilor nu este încă pregătit. Acum cîteva zile, nici chiar bancul de rodaj și cel pentru etalonarea pompelor de injecție nu erau puse la punct. De asemenea, în ateliere, nu erau instalate măcar sobele pentru încălzit.

Cauza pentru care lucrările de reparație n-au început încă ar fi, după cum afirmă conducerea stațiunii, lipsa unor piese de schimb. Este adevărat că unele repere lipsesc de la baza de aprovizionare. Dar nu e mai puțin adevărat că mecanicul șef al stațiunii, tov. ing. Gh. Loghin, nu a luat nici o măsură ca unele piese mărunte, în special diferite șuruburi, piulițe, garnituri, capace etc., să fie confecționate din timp, în atelierul propriu.

Și apoi, dacă nu sînt încă piese de schimb pentru tractoare, de ce oare nu se folosește acest timp pentru repararea mașinilor agricole și îndeosebi a plugurilor, grapelor, cultivatoarelor, semănătorilor, remorcilor-dormitor etc? Doar pentru repararea acestora (îndreptarea tuburilor, a discurilor, completarea șuruburilor, repararea părților lemnoase etc.) stațiunea dispune de toate mijloacele.

Este limpede că principala cauză a tărăgănării începerii reparațiilor de iarnă la S.M.T. Crivești o constituie nepăsarea și lipsa de răspundere cu care conducerea stațiunii privește asigurarea bunei funcționări a utilajului agricol în anul viitor.

Se impune ca în cel mai scurt timp, conducerea stațiunii să creeze toate condițiile necesare bunei desfășurări a muncii în atelier, să ia măsuri pentru recondiționarea a cît mai multe repere și să îndrume cu competență lucrările, astfel încît utilajul necesar viitoarelor munci agricole să fie reparat bine și la timp.

L. IOAN

ZI DE ODIHNĂ colectivă

FOTOREPORTAJ de N. SCARLET

La masa tovărășească.

La Teatrul de Operă și Balet al R.P.R.

Comitetul regional București al P.M.R. și Comitetul executiv al sfatului popular regional București, în colaborare cu Casa prieteniei romîno-sovietice ARLUS au organizat duminică în Capitală o zi de odihnă colectivă pentru fruntașii recoltelor bogate din regiunea București și familiile lor.

Pentru această zi recreativă au venit în București numeroși colectiviști, întovărășiți, țărani muncitori cu gospodărie individuală care au obținut anul acesta producții mari la hectar.

Au fost de față și membri din Ambasada sovietică la București, în frunte cu I. I. Horoșilov, consilier de ambasadă.

Programul zilei a fost bogat în manifestări. Dimineața după ce au făcut o plimbare prin Capitală participanții la ziua de odihnă colectivă au vizionat la Teatrul de Operă și Balet al R.P.R. baletul „Fîntîna din Baccisarai" în interpretarea unora dintre cei mai buni artiști ai acestui teatru.

In continuarea programului, la Casa prieteniei romîno-sovietice a avut loc un simpozion pe tema „Roadele folosirii experienței sovietice în agricultura țării noastre", la care au vorbit tovarășii C. Băjenaru, membru al Comitetului regional București al P.M.R., Mircea Gogiciu din Ministerul Agriculturii, Petre Nitu (în medalion), președintele gospodăriei agricole colective din comuna Mărculești, raionul Slobozia și inginerul Mircea Doucet, laureat al premiului de stat.

A urmat un concert de muzică distractivă și un concert de muzică populară romînească, la care și-au dat concursul soliști vocali și instrumentiști de seamă.

Ziua de odihnă colectivă, prima manifestare de acest fel organizată în regiunea București, a constituit o binemeritată recompensă pentru lucrătorii fruntași de pe ogoarele regiunii.

13 DECEMBRIE 1918

O filă glorioasă din istoria luptelor clasei muncitoare

Se împlinesc astăzi 38 de ani de cînd regimul burghezo-moșieresc a organizat odiosul masacru din Piața Teatrului Național, încercînd să înăbușe în sînge lupta dreaptă a maselor populare pentru pace, pîine și libertate.

Primul război mondial a adus maselor largi muncitoare foamete, mizerie și cumplite suferințe. Clasele stăpînitoare din România, burghezia și moșierimea — în frunte cu monarhia și în cîrdășie cu stăpînii lor din Apus, căutau să arunce pe spinarea oamenilor muncii povara grea a urmărilor războiului, să intensifice exploatarea lor. Viața țăranilor muncitori devenise și mai grea. Pămîntul pentru care luptaseră de veacuri și își vărsaseră sîngele în război nu le-a fost dat. Ei primiră în schimb „drepturi" de a plăti fel de fel de dări către stat. Toba perceptorului răsuna tot mai des. Cravașa jandarmului îi teroriza. Moșierul le storcea și ultima picătură de vlagă.

La orașe, muncitorilor nu le ajungea leafa nici să-și ducă viața de azi pe mîine. In aceste condiții atît de grele și sub înrîurirea Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, creștea nestăvilit spiritul revoluționar al clasei muncitoare, care își găsește expresia tot mai des în greve. Îngrozit și furios, guvernul liberal deslănțuie o crîncenă prigoană contra greviștilor și în primul rînd contra muncitorilor tipografi.

Solidarizîndu-se cu lupta muncitorilor tipografi, la ziua de 13 decembrie 1918, muncitorii din București încetează lucrul. In coloane nesfîrșite, ei se îndreaptă spre sediul sindicatelor din strada Sf. Ionică, unde urma să aibă loc întrunirea.

In timp ce prima coloană a muncitorilor cobora pe strada Cîmpineanu, mitralierele călăilor au început să secere. Piața Teatrului Național s-a înroșit de sînge. Au fost uciși peste 100 de persoane — muncitori, femei și copii. A urmat apoi devastarea sediului sindicatelor din strada Sf. Ionică. Au fost arestați și schingiuiți un număr mare de muncitori, printre care și I. C. Frimu, unul dintre cei mai iubiți fii ai clasei muncitoare. Așa a înțeles guvernul burghezo-moșieresc să facă „dreptate" poporului asuprit.

Dar lupta clasei muncitoare n-a putut fi înăbușită, ci ea a crescut în intensitate. După greva generală din 1920, ia naștere Partidul Comunist din România, care conduce clasa muncitoare și masele asuprite la lupta împotriva claselor exploatatoare. Au urmat ani de eroice acțiuni, de avînt revoluționar, ai clasei muncitoare, care, aliată cu țărănimea muncitoare, a smuls din mîna burgheziei și moșierimii puterea politică, devenind clasă stăpînitoare în stat.

Astăzi, la cea de a 38-a comemorare, poporul nostru muncitor cinstește memoria celor căzuți în lupta pentru libertate, strîngînd rîndurile în jurul partidului, care ne conduce cu înțelepciune pe drumul construirii socialismului.

Să asigurăm de la început buna desfășurare a învățămîntului agrozootehnic de masă

In regiunea Stalin, au fost luate o serie de măsuri menite să asigure buna desfășurare a cursurilor agrozootehnice de masă. In acest an de învățămînt, efectivul de școlarizare s-a mărit cu 30 la sută. In regiune urmînd a funcționa 600 de cercuri, cu peste 37.700 de cursanți, din rîndul colectiviștilor, întovărășiților și țăranilor muncitori cu gospodării individuale.

Pretutindeni unde a existat o preocupare serioasă pentru crearea condițiilor necesare desfășurării învățămîntului termenul de 1 decembrie fixat pentru deschiderea cursurilor a fost respectat și au și fost ținute primele lecții. Astfel de exemple ni le oferă cursurile agrozootehnice organizate în gospodăriile colective din comunele Daia și satul Hălmeag, la căminul cultural din Săcele etc. Sînt însă și unele comune și unități unde nu s-a dat atenția cuvenită organizării și desfășurării învățămîntului agricol de masă. Acolo, cursurile fie că nu s-au deschis încă, fie că s-au deschis în condiții necorespunzătoare. Dar să lăsăm faptele să vorbească.

Setoși de învățătură

In sala de clasă, domnea o liniște deplină. Se auzea doar vocea celui care preda lecția și, arar, cîte o șoaptă a vreunui „elev", care întreba ceva pe tovarășul din dreapta sau din stînga lui, pentru că rămăsese în urmă cu luarea notițelor.

Mulți dintre „elevi" aveau tîmplele cărunte și obrajii brăzdați de ani. Ei nu erau însă copii ca adevărații școlari, se dovedeau setoși de învățătură. Nimic mai firesc. Colectiviștii din Sercaia sînt la al doilea an de învățămînt. Și anul acesta, aplicînd cu grijă regulile agrotehnice învățate la curs anul trecut, brigada condusă de Andrei Bertiev a dobîndit pe unele tarlale peste 3.400 kg de porumb boabe la hectar și aproape 20.000 kg de cartofi la hectar. Tot în primul an al cursului agrozootehnic trienal, colectiviștii de aci au învățat importanța cultivării plantelor tehnice și medicinale, cît și agrotehnica corectă aplicată acestor culturi, în funcție de condițiile locale de climă și sol. Rezultatul celor învățate la curs s-a văzut: echipa Valentin Banecu a dobîndit pe două hectare o recoltă de valeriană — o plantă medicinală deosebit de prețioasă — prin a cărei valorificare s-au realizat nu mai puțin de 263.000 lei.

Au deci temei cursanții de la G.A.C. „1 Mai" din Sercaia să asculte cu atîta atenție explicațiile date de inginerul Tiberiu Coman, lectorul lor. Astăzi, le vorbește despre „Rîndurea cîștigată a culturilor". Lectorul le arată cu exemple din gospodăria lor cum trebuie ordonate culturile.

După ce s-a terminat predarea lecției, la discuții s-au înscris mulți din cei prezenți: [illegible] și Valentin Banecu, Andrei Bertiev, și Ion Teutsch, președintele gospodăriei. Multe din tainele lucrării pămîntului se lămuresc astfel.

Cursanții din Sercaia sînt la a doua lecție. La prima, au venit 21, adică toți cei înscriși. La a doua, a răsărit unul în plus. Un brigadier [illegible] să asculte și lecția.

— Măi frumos, dați-i voie să asculte și el. Are ce învăța aici.

Intr-adevăr, la G.A.C. „1 Mai" din Sercaia, școlarizarea anului II al cursului agrozootehnic trienal a pornit bine de la început. Și o vorbă bătrînească zice: „Ziua bună se cunoaște de dimineață".

Schimb nesfîrșit de adrese, în loc de îndeplinirea sarcinilor

Au trecut de atunci multe săptămîni... Printr-o adresă bătută la mașină în mai multe exemplare care au fost semnate, parafate și înregistrate, direcția agricolă a regiunii Stalin anunța secțiile agricole raionale că, în acest an, pentru a se evita scoaterea oamenilor din producție și cheltuieli inutile, instructajul lectorilor se va face nu pe regiuni, ci pe raioane. Deci, să se ia măsuri pe plan local pentru organizarea acestui instructaj și întocmirea planului tematic al lecțiilor. O astfel de adresă a primit, bine înțeles, și raionul Agnita. Și atunci, tov. Gh. Popa, șeful secției agricole raionale, a luat măsuri urgente. Nu însă de organizare a instructajului. De așa ceva, nici pomeneală! Ci pentru fabricarea unui răspuns cît mai documentat, prin care să facă cunoscut direcției agricole regionale că: „Din cauza multiplelor sarcini, din cauză că o parte din tehnicieni sînt ocupați cu... etc., etc., instructajul lectorilor se amînă pentru o dată ce se va fixa ulterior".

Oare poate să înceapă învățămîntul agricol într-un raion fără a li se spune în prealabil lectorilor ce au de făcut? Firește că nu! Atunci, direcția agricolă regională a făcut o revenire la adresă, prin nota telefonică nr. 48.126: „Luați măsuri ca la 1 decembrie să deschideți învățămîntul într-un „cadru festiv". Pînă la 25 noiembrie, să înceapă instructajul"...

Secția agricolă raională Agnita răspunde prin adresa nr. 6954/2522 din 30 noiembrie 1956: „La nota dvs. telefonică nr. 48.126, vă facem cunoscut că, din cauza multiplelor sarcini etc. etc..., instruirea lectorilor se va face abia în ziua de 9 decembrie, cînd vor fi chemați la Agnita toți lectorii din raion. Pentru aceasta, vă rugăm să ne puneți la dispoziție 2.500 lei *fond nescriptic*, pentru a suporta cheltuielile de cazare a lectorilor"...

Direcția agricolă regională a răspuns, bine înțeles, că pentru aceste cheltuieli, nu este nevoie de fond nescriptic, ci de un virament, pe care ulterior casieria direcției îl va onora. Și n-a uitat să adauge că ar fi bine ca raionul Agnita să-și schimbe contabilul-șef cu unul care se pricepe la operații scriptice și nescriptice.

Nu știm dacă la Agnita a fost schimbat contabilul. Dar ceea ce știm cu certitudine este că în raion nici pînă astăzi n-a fost deschis învățămîntul agricol. Or, interesul colectiviștilor și al celorlalți țărani muncitori este să se pună o dată capăt acestui schimb de adrese și răspunsuri la adrese și să înceapă cît mai degrabă cursurile agrozootehnice.

N-aude, n-avede

Tov. Nicolae Cismas, directorul căminului cultural din comuna Veneția de Jos și lector la cursul agrotehnic, nu vrea să se ocupe de problema învățămîntului agricol de masă, spunînd că asta e treaba șefului punctului agricol.

Intr-un „cadru festiv"

La secția agricolă raională Codlea, a sosit vestea că regiunea este cutreierată de 2 tovarăși de la ziar care se interesează de soarta învățămîntului agricol de masă. „Dacă trec și pe la noi, a spus îngrijorat inginerul Macarovici, șeful secției agricole, ne facem de rîs, zău așa. N-am deschis pînă acum nici un curs!" Și repede, punînd mîna pe telefon, a dat dispoziții punctelor agricole ca „astăzi și mîine (adică în zilele de vineri, 7, și sîmbătă, 8 decembrie, n.n.), să se deschidă învățămîntul cel puțin în comunele și unitățile unde acest lucru este posibil".

Așa se explică faptul că, vineri, colectiviștii din Cristian au fost anunțați că sîmbătă după-amiază vor avea cursuri. Oamenii s-au bucurat că, în sfîrșit, începe învățămîntul. Dar multora nu le-a convenit să vină sîmbătă seara la cursuri.

„Eu mîine mă duc la tîrg, zise unul. Trebuie să mă pregătesc, să pot pleca de cu noapte". ...„Eu, frate, aș veni cu dragă inimă, a spus altul, dar sînt poftit la o nuntă"... „Tocmai sîmbăta seara ați găsit-o pentru curs!".

Și așa se face că, sîmbătă, la prima lecție, în sală n-au fost prezenți nici 50 la sută din cursanți. Ce facem? Incepem doar cu atîția? „Păi trebuie să începem, a spus lectorul Radu Marinescu, fiindcă raionul îmi cere să raportez că am deschis cursurile". Și astfel, inginerul Radu Marinescu și-a ținut prima lecție, „Formarea pămîntului arabil", lecție din care toți cei înscriși ar fi avut multe de învățat, în fața unei săli aproape goale. In schimb, chiar în aceeași seară, secția agricolă raională Codlea raporta regiunii că în comuna Cristian a fost deschis anul de învățămînt agricol de masă într-un „cadru festiv".

Așa nu se mai poate

Din cele arătate, reiese clar că nu pretutindeni în regiunea Stalin a existat preocuparea și interesul necesar pentru ca în jurul datei de 1 decembrie să se poată deschide toate cursurile din cadrul învățămîntului agricol de masă. Motivînd că tehnicienii ar fi ocupați cu încheierea campaniei agricole de toamnă, organele agricole de la regiune și raioane tărăgănează în mod cu totul nejustificat deschiderea cursurilor. Insuși tov. Emil Giura, directorul direcției agricole regionale, împărtășește părerea greșită că învățămîntul agrozootehnic de masă nu poate fi deschis în regiune, decît după ce tehnicienii vor termina de întocmit unele situații în legătură cu închiderea campaniei agricole de toamnă. Dar viața i-a luat-o înainte tovarășului Giura. In multe comune, acolo unde pe plan local munca a fost bine organizată, cursurile s-au deschis la timp.

Sporurile de recolte dobîndite anul trecut de către cei mai mulți dintre cursanți au dovedit cu prisosință că învățămîntul agricol de masă, ridicînd pregătirea profesională a celor ce muncesc pe ogoare, contribuie în mod nemijlocit la creșterea producției agricole. Se impune, deci, ca direcția agricolă regională, în colaborare cu secțiile culturale și învățămînt, să ia îndată măsurile cuvenite pentru ca în cel mai scurt timp toate cursurile învățămîntului agrozootehnic de masă din regiunea Stalin să-și înceapă activitatea și să și-o desfășoare în condiții corespunzătoare.

GH. JANGOCIU și I. LAZAR

DIN REALIZĂRILE SFATURILOR POPULARE

Microcentrala

...Cînd am ajuns în comună, se înserase. Un vînt rece, cu mireasmă de brad, bătea dinspre înălțimile unde pîrîul Lisa își varsă apele în Sîmbăta.

Am închis o clipă ochii și am căutat să reconstitui tabloul comunei, așa cum l-am mai văzut, într-o noapte de decembrie, ca și acum, pe vremea cînd încă nu luase ființă microcentrala. Parcă vedeam palidele luminițe ale lămpițelor cu gaz sclipind somnoros ca niște opaițe zvîrlite ici-colo prin case suite pe pante, la depărtări mari, în ulițele înnecate în beznă...

Iar acum, lumină de-a lungul malurilor Sîmbetei, lumină pe ulițe, lumină la cele două magazine ale cooperativei, la căminul cultural și în aproape 80 de case ale gospodarilor.

...Pe tov. Ion Dobrea, președintele sfatului popular, l-am găsit la moară, la uzina „microcentralei".

— Povestea cu lumina electrică în satul nostru e veche, mi-a spus el. Nu mai țin minte de cîte ori nu s-a vorbit despre asta, pe vremea moșierilor și prefecților. Ori de cîte ori se apropiau alegerile, — fie că se aflau la cîrma țării liberalii, fie țărăniștii ori averescanii, începeau să sosească la noi, la Sîmbăta de Sus, și vistavoii stăpînirii. Și printre cele dintîi făgăduieli era și... lumina electrică! Dar treceau alegerile și casele noastre rămîneau luminate tot cu gazornițe. Ei, dar au venit vremuri noi. De data aceasta, electrificarea comunei avea să devină fapt împlinit.

Au venit la o adunare obștească tovarăși de la raionul de partid și ne-au vorbit limpede, ca de la inimă la inimă. Unora dintre noi nu le venea să creadă că apele Sîmbetei pot fi strunite ca să dea atîta putere, încît să pună în mișcare o turbină care să producă electricitate. Tovarășii de la raion ne-au asigurat însă că aceasta e pe deplin posibil. Iar la conducerea comunei se aflau deputații noștri, oameni din popor, nu vătășeii moșierilor. Așa că, în scurtă vreme, am purces la treabă.

★

...Nu cu multă vreme în urmă, îndată ce gospodarii din Sîmbăta de Sus, mobilizați de comuniști și de deputați, au hotărît să pună umărul la construirea microcentralei, au sosit în comună cîțiva ingineri din Sibiu. Au mers de-a lungul apei pînă sus, în munte. Au făcut măsurători. Apoi au coborît la moara comunală. In cîteva zile, planurile au fost gata. Intreprinderea de electrificare din Sibiu a trimis materialele trebuitoare. Sîmbătenii, cu mic, cu mare, au început lucrul. Unii au tăiat de sus, din păduri, lemnele trebuitoare; alții au muncit la săpături pentru lărgirea albiei, în locul unde Lisa își varsă apa ei cristalină în Sîmbăta. A răsărit în scurtă vreme un bazin de acumulare a apelor. De aici, șuvoaiele se reped spre răsărit. Dincoace de moară, a fost ridicat un parapet sprijinit pe stîlpi puternici. Apa din bazin, deodată își dă drumul. Și, întîlnind jos la moară o turbină, o învîrtește fără oprire. La rîndu-i, turbina acționează un generator de curent și... lumina electrică aleargă pe fire, pune în funcțiune moara, pătrunde în casele oamenilor. Pe străzile Castelului, Lisei, Gărdeștilor, Văii Raței și altele, ard acum, noaptea, zeci și zeci de becuri electrice.

...In alți ani, de cum se lăsa întunericul, puțină lume mai venea la magazinele cooperativei. In seara următoare sosirii mele la Sîmbăta de Sus, am întîlnit la primul magazin sătesc mulțime de bărbați și femei, care-și făceau diferite cumpărături. Gestionarul Vasile Peicu abia mai prididea. Lumina celor două becuri învăluia cu aur vechi, parcă, țesăturile, hăinăria, încălțămintea, articolele casnice din rafturi.

Constantin Halmaghi, unul dintre cei care au muncit cu deosebită tragere de inimă atunci cînd a fost construită microcentrala, cerceta cu atenție un aparat de radio pe care voia să-l cumpere. De la el am aflat că azi, în Sîmbăta de Sus, cel puțin 15 oameni au aparate de radio. Printre ei sînt Victor Pletea, Maria Murar, Ticu Andrei și alții.

...Era tîrziu cînd am plecat cu căruța din Sîmbăta de Sus, spre gara Voila.

Pe măsură ce ne depărtam, luminile satului rămîneau în urmă, clipind ca niște stele îndepărtate, ca niște licurici...

La ceasul acesta, cînd altădată în Sîmbăta de Sus, opaițele se stingeau, forfota pe ulițe și de prin ogrăzi nu se ostoise. Căci microcentrala a adus nu numai lumină, ci și parcă mai multă putere de muncă în viața oamenilor.

ION DRINCU

Noi construcții de folos obștesc în satele regiunii Suceava

Prin grija deputaților sfaturilor populare comunale și sub îndrumarea organizațiilor de partid, zeci de noi construcții au fost ridicate în comunele regiunii Suceava prin autoimpunere și muncă voluntară.

Pînă mai ieri, la Delnița, Funda Frumosului, Runc-Moldova, — sate din raionul Cîmpulung — nu existau școli. Copiii sătenilor erau nevoiți să învețe la școlile din satele vecine și drumul pe care l-aveau de străbătut în fiecare zi nu era tocmai scurt.

N-a trecut mult timp, și visul sătenilor de a avea școli în satele lor s-a împlinit. Astăzi, în fiecare din aceste sate este cîte o școală frumoasă, cu clase și săli de recreație spațioase.

In total, în regiunea Suceava au fost construite în acest an 136 de clădiri noi și 29 de poduri. In afară de acestea, au fost radioficate 8 sate, iar alte 2 au fost electrificate.

Mihai Dungeanu
corespondent

Zeci și zeci de ani, sub regimul burghezo-moșieresc, țărănimea muncitoare din satele pierdute în creerul Carpaților a fost ținută în cea mai cumplită mizerie și înapoiere culturală.

Astăzi statul nostru democrat popular se îngrijește de ridicarea nivelului social și cultural al cetățenilor aflați și în aceste sate de munte.

In fotografie:

Frumoasa clădire a căminului cultural înălțat recent în comuna Moldova Sulița, raionul Cîmpulung.

Pentru folosirea pe scară mai largă a mașinilor agricole purtate

Introducerea în agricultură a mașinilor agricole purtate a însemnat un pas înainte în mărirea productivității tractoarelor și ridicarea calității lucrărilor agricole executate.

In U.R.S.S., mașinile agricole purtate ocupă astăzi un loc însemnat în dotarea S.M.T.-urilor și sovhozurilor, majoritatea lucrărilor agricole — arătură, cultivație, semănat, plantat, cosit, prășit etc. — executîndu-se cu astfel de mașini.

Și în alte țări din Europa — Marea Britanie, Cehoslovacia, Germania — ca și în Statele Unite ale Americii, mașinile agricole purtate sînt utilizate pe scară foarte largă.

Fiind ușor manevrabile, avînd dimensiuni reduse și o productivitate sporită, randamentul lor este cu mult mai mare decît al mașinilor agricole tractate. Ca urmare a acestui fapt, fiecare tip de tractor este prevăzut cu sistema completă de mașini purtate, care permite executarea unui complex de lucrări agricole. Bine înțeles, noile tipuri de tractoare sînt prevăzute cu sistem hidraulic de suspensie, permițînd folosirea mașinilor purtate și semipurtate.

In ultimii ani, S.M.T.-urile și gospodăriile agricole de stat din țara noastră au fost dotate cu tractoare M.T.Z. și H.T.Z.-7, care, fiind prevăzute cu sistem hidraulic de suspensie, permit folosirea mașinilor agricole purtate. O dată cu aceste tractoare, S.M.T.-urile și G.A.S.-urile au primit și mașini agricole purtate, cum sînt plugurile P.N.-30, P.N.U.-3-35 și cultivatoarele K.O.N.-2,3 și K.P.N.-4-A.

Mașinile agricole purtate și semipurtate sînt cu mult superioare mașinilor agricole tractate. Fiind cu mult mai ușoare, energia necesară pentru transportul lor este mult mai mică decît în cazul acționării mașinilor tractate, ceea ce face posibilă folosirea întregii puteri utile a tractorului și duce la micșorarea simțitoare a consumului de carburanți și lubrifianți la o serie întreagă de lucrări. Totodată, mînuirea mașinilor agricole este mult mai ușoară decît a celor tractate, necesitînd o zonă de întoarcere mult mai mică. Acest lucru este și mai important cînd se lucrează pe terenuri irigate, terenuri accidentate, în grădini și livezi, la perdele de protecție, la prășitul mecanic, îndeosebi pe parcele mici.

Cea mai importantă caracteristică a mașinilor agricole purtate și semipurtate este însă că ele au o productivitate mult mai ridicată decît a mașinilor agricole tractate. Aceasta, întrucît reclamă o rază de întoarcere cu mult mai mică decît mașinile tractate și pentru că, fiind lipsite de o serie de organe anexe (roți, automate etc.), opun o rezistență mai mică la tracțiune, ceea ce permite înaintarea în brazdă cu o viteză mult mai mare. Dacă folosim, de exemplu, două tractoare M.T.Z. care lucrează la executarea cultivației, unul cu cultivator C.U.T.-21, iar celălalt cu cultivator purtat K.P.N.-4-A, pe o parcelă de 400 m lungime și 250 m lățime, vom constata că la primul agregat lungimea parcursului în gol va fi de 3.000 m, iar la cel de al doilea, drumul în gol va fi de numai 1.500 m, adică pe jumătate. Această micșorare a parcursului pentru întoarceri permite agregatului respectiv să execute în plus o suprafață aproximativă de 0,60 ha, ceea ce reprezintă o însemnată creștere a productivității agregatului.

Creșterea productivității la agregatele suspendate se poate vedea din înseși realizările obținute de către tractoriștii care au lucrat cu mașini suspendate. Astfel, la S.M.T. Podu Turcului din regiunea Bacău, tractoristul Ion Olteanu, lucrînd cu un tractor M.T.Z. în agregat cu plugul purtat P.N.U.-3-35, și-a realizat planul de producție în procent de peste 200 la sută. Brigada a 15-a M.T.Z. de la S.M.T. Traian-sat, regiunea Galați, și-a realizat planul în campania de toamnă în procent de 165 la sută, iar brigada a 12-a M.T.Z. de la S.M.T. „1 Mai"-Brăila a realizat planul în procent de 142 la sută, ambele brigăzi folosind mașini suspendate.

Mașinile agricole purtate mai prezintă și alte avantaje. Astfel, manevrarea lor (lăsarea în brazdă, ridicarea din brazdă, reglarea adîncimii) se face cu foarte mare ușurință de către tractoriști. Pe de altă parte, avînd o construcție simplă (au în medie de aproximativ 2,5 ori mai puține repere), repararea lor se face cu multă ușurință, necesitînd un număr redus de piese de schimb și un volum mic de operații.

Ținîndu-se seamă de toate avantajele mașinilor agricole suspendate, este necesar ca în legătură cu acestea să se treacă la o nouă orientare și în agricultura țării noastre.

Cu mașinile purtate de care dispun astăzi, S.M.T.-urile și gospodăriile agricole de stat nu pot executa decît un număr restrîns de lucrări și anume de arătură și cultivație. Dotarea lor cu un număr cît mai variat de mașini agricole purtate, cum sînt cultivatoare universale (cu care să se poată executa atît lucrările de cultivație, cît și lucrări de prășit mecanic), semănători S.O.N.-2,8 pentru tractorul H.T.Z.-7, mașini de plantat pentru tractorul M.T.Z., cositori purtate, mașini pentru dislocat rădăcinoase etc., va permite S.M.T.-urilor și G.A.S.-urilor să sporească în mod simțitor productivitatea tractoarelor și să realizeze un volum cît mai variat de lucrări agricole.

Dotarea cu mașini agricole purtate nu trebuie făcută însă la întîmplare, așa cum s-a procedat pînă în prezent. Astfel, în S.M.T.-uri, în locul cultivatoarelor K.P.N.-4-A, care au o folosință unilaterală (numai pentru lucrări de cultivație), este necesar să se introducă cultivatoarele K.R.N.-4,2, cu care se pot executa concomitent cultivație sau prășit și introducerea îngrășămintelor minerale în sol.

De asemenea, vor trebui luate măsuri ca tractoarele U.T.O.S., fabricate în țara noastră, să fie livrate cu sistemul hidraulic de suspensie, așa cum de altfel uzinele de tractoare din Orașul Stalin sînt obligate prin contract să le fabrice. Faptul că uzinele amintite mai sus nu respectă această clauză contractuală pune S.M.T.-urile în situația de a nu putea folosi o serie de mașini purtate fabricate în țară sau importate.

In vederea extinderii folosirii mașinilor agricole purtate și semipurtate, este necesar ca direcția tehnică din Ministerul Agriculturii, cît și direcția mecanizării din Ministerul Gostat, împreună cu I.C.M.E.A. să treacă la alegerea și experimentarea de noi tipuri de tractoare prevăzute cu sistem hidraulic de suspensie, cît și de noi tipuri de mașini agricole purtate și semipurtate.

Pe baza experimentărilor efectuate, trebuie să se aleagă cele mai corespunzătoare tipuri de mașini, în raport cu condițiile de lucru din țara noastră, și să se treacă la fabricarea lor în serie, de către uzinele constructoare din țară.

Intre ministerele de resort (Ministerul Agriculturii și Ministerul Gostat) pe de o parte, I.C.M.E.A. și uzinele constructoare, pe de altă parte, trebuie să existe o legătură mult mai strînsă, cu privire la alegerea tipurilor de noi mașini, proiectarea prototipurilor, experimentarea și trecerea lor la fabricația în serie.

Mai trebuie adăugat că, deși se știe că mașinile agricole purtate sînt superioare celor tractate, acest lucru fiind pe deplin demonstrat de practică, sînt însă unele S.M.T.-uri care nu le folosesc. Așa stau lucrurile, de exemplu, la S.M.T. Dăeni, regiunea Constanța, și în alte stațiuni unde plugurile și cultivatoarele purtate zac prin remize, iar tractoarele M.T.Z. prevăzute cu sistem hidraulic de suspensie acționează mașini agricole tractate. Conducerile acestor stațiuni trebuie să ia imediat măsurile necesare ca la lucrările de arături adînci ce se mai execută, mașinile agricole purtate să fie folosite din plin. In acest scop, sistemul hidraulic de suspensie al tractoarelor trebuie revizuit de îndată și pus la punct, iar mașinile agricole purtate, completate cu toate piesele necesare. Acest lucru este absolut necesar, deoarece s-a constatat că, în unele S.M.T.-uri și G.A.S.-uri, ca, de exemplu, la S.M.T. Ștefan cel Mare din regiunea Bacău, unde nu s-au folosit mașinile agricole purtate, însuși sistemul hidraulic de suspensie de la tractoare a fost descompletat.

In sfîrșit, tractoriștii din S.M.T.-uri și G.A.S.-uri trebuie temeinic instruiți asupra modului cum se manevrează și se folosesc mașinile agricole suspendate pentru ca să poată da maximum de randament în exploatare.

Folosindu-se pe scară largă mașinile agricole purtate, se vor putea executa pe viitor lucrări agricole de cea mai bună calitate, se va mări productivitatea muncii, contribuindu-se astfel la creșterea producției agricole la hectar și la scăderea prețului de cost.

Ing. V. DOBRESCU
din direcția generală S.M.T. și
ION LEȘEANU

ZOOTEHNISTUL NE ÎNVAȚĂ

Cum să combatem pesta aviară

Pesta aviară este o boală molipsitoare care apare mai ales toamna și iarna, producînd pierderi mari prin moartea păsărilor. Cel mai ușor se îmbolnăvesc găinile, mai ales tineretul. Această boală atacă și curcile, bibilicile, fazanii și păunii.

Pasărea bolnavă de pesta aviară e abătută, somnoroasă și stă ghemuită, n-are poftă de mîncare și varsă. Din cioc i se scurge un lichid vîscos, cu miros urît. Totdeauna are diaree. Alt simptom al bolii mai poate fi paralizia aripilor sau picioarelor. Uneori, păsările bolnave își pierd vederea, iar alteori stau cu gîtul întins și ciocul deschis larg, avînd respirația greoaie. Mortalitatea la găini, mai ales la tineret, poate ajunge pînă la 90 la sută.

Ca mijloc de prevenire a bolii se recomandă vaccinarea tuturor păsărilor cu vaccin antipestos aviar.

Pentru combaterea pestei aviare, trebuie luate următoarele măsuri:

— Anunțarea imediată a medicului veterinar în caz de apariția bolii la păsări.

— Oprirea vînzării sau a scoaterii păsărilor din curțile infectate și distrugerea prin ardere a păsărilor moarte.

— Dezinfecția cotețelor și a curților după îndrumările date de medicul veterinar.

— Carnea și ouăle de la păsările bolnave sau suspecte de boală vor fi puse în consumație numai după ce au fost fierte. Matele, penele și toate rămășitele de la păsările bolnave tăiate sau suspecte de boală vor fi arse sau fierte bine și apoi îngropate.

— Apa în care a fost spălată carnea păsărilor bolnave va fi mai întîi fiartă sau va fi turnată într-o groapă specială cu dezinfectante, unde nu pot ajunge păsările și cîinii.

Dr. VITALIE CARAMAN

Ingrijirea și hrănirea oilor gestante

Oile gestante necesită o îngrijire deosebită. Pentru a se preveni avorturile, ele nu vor fi scoase la pășune pe vreme de îngheț sau polei. De asemenea, în zilele friguroase, ploioase sau cu viscol, oile se vor ține în adăpost. In special oile din rasele perfecționate (merinos, spancă) vor fi ținute la adăposturi pe timp friguros, deoarece ele sînt mai sensibile și au nevoie de o hrană mai bogată, care să satisfacă în același timp creșterea mielului și creșterea lînei. In general în timpul gestației, îngrijitorii trebuie să aibă o comportare blîndă față de oi, ferindu-le de zgomote și de lovituri, care pot provoca avorturi.

Adăposturile oilor gestante trebuie să fie ferite de curenți reci de aer care pot duce la îmbolnăvirea animalelor. O atenție deosebită se va acorda în această perioadă curățeniei adăposturilor, schimbarea așternutului făcîndu-se săptămînal.

Cu două luni înainte de fătare, oile gestante vor primi în hrană nutrețuri de cea mai bună calitate. In acest timp, mielul crește mai mult și are nevoie de mai multe albumine, vitamine și săruri minerale.

In hrana oilor se vor da fînuri naturale, fîn de borceag, iarbă de Sudan, lucernă, trifoi, vreji de mazăre sau fasole, nutreț murat, uruieli de porumb, de orz, de mazăre, de ovăz și turte oleaginoase. In același timp, oile trebuie să primească în rație cîte 8-10 grame de praf de cretă furajeră sau var stins, precum și sare bulgăre la dispoziție.

In timpul gestației, oile nu vor fi adăpate cu apă rece nici nu vor fi lăsate să mănînce zăpadă. De asemenea, se va avea grijă ca furajele să nu fie mucegăite sau înghețate.

Ing. SEBASTIAN PIRVULESCU

Prin planuri de producție întocmite chibzuit, spre înflorirea economică a gospodăriilor colective și întovărășirilor agricole

O dată cu împărțirea veniturilor și cu lucrările de alcătuire a dărilor de seamă anuale, în gospodăriile colective și întovărășirile agricole se desfășoară și pregătirile pentru întocmirea planurilor de producție pe anul 1957.

In legătură cu această acțiune, un redactor al ziarului nostru a pus cîteva întrebări tovarășului Aurel Cosmineanu, șeful serviciului de organizare și îndrumare a gospodăriilor colective și întovărășirilor din direcția agricolă a regiunii Ploești.

INTREBARE: Ce măsuri organizatorice ați luat pentru sprijinirea gospodăriilor colective și întovărășirilor agricole în vederea întocmirii planurilor de producție?

RASPUNS: In această direcție, noi am și luat cîteva măsuri. Astfel, s-a organizat la Vălenii de Munte un curs de 10 zile pentru instruirea contabililor și socotitorilor G.A.C.-urilor din regiune în scopul alcătuirii planurilor de producție și a celorlalte documente ce trebuie întocmite în această perioadă. De asemenea, a început instruirea organelor agricole, inginerilor și tehnicienilor agronomi de la Direcția agricolă regională și de la sfaturile populare raionale.

In această acțiune, fiecare G.A.C. va fi sprijinită de un colectiv format dintr-un inginer agronom, un zootehnist, un activist al sfatului popular raional, un tehnician constructor și un contabil. Noi vom căuta ca în fiecare gospodărie colectivă să meargă — în vederea întocmirii planului de producție — un colectiv alcătuit din tovarășii care au mai dus muncă de îndrumare în gospodăria respectivă și deci cunosc condițiile naturale și economice locale, perspectivele ei de dezvoltare.

INTREBARE: Cum anume se va lucra la întocmirea planurilor de producție pentru a se evita greșelile de natură economică săvîrșite în anii trecuți?

RASPUNS: Planurile de producție pe anul 1957 vor fi întocmite pe baza analizei activității economice, organizatorice și financiare depuse în fiecare gospodărie colectivă și întovărășire pentru îndeplinirea planului de producție din acest an, precum și pe baza experienței dobîndite în anii trecuți. Totodată, vor fi studiate temeinic condițiile economice și naturale concrete din unitatea respectivă, urmărindu-se descoperirea și valorificarea cît mai completă a resurselor locale.

Organele de stat și agricole din cuprinsul regiunii noastre se vor strădui să dea un ajutor puternic gospodăriilor colective și întovărășirilor agricole, în vederea unei juste planificări a producției pentru anul 1957. Acest sprijin va fi dat fără a se încălca însă democrația internă. Măsurile, prevederile ce se vor trece în planurile de producție vor fi dezbătute, completate și aprobate numai de către colectiviști și întovărășiți în cadrul adunărilor generale ce vor avea loc în acest scop.

In primul rînd, noi vom căuta să îndrumăm conducerea, membrii fiecărei gospodării colective și întovărășiți agricole, să planifice în mod cît mai rațional folosirea terenului, să prevadă în plan cultivarea acelor plante care în condițiile economice și pedo-climatice ale fiecărei unități socialiste au o mare productivitate și sînt rentabile. Așa, de exemplu, s-au observat că în unele gospodării colective din raionul Rîmnicu Sărat, cum este cea din comuna Știubeiu, orzul de primăvară dă producții mici. Noi vom îndruma pe membrii acestei gospodării să cultive în locul orzului de primăvară orz de toamnă. In alte gospodării, cum sînt cele din comunele Cislău, Bătrînu, cultura cartofilor, avînd condiții de sol și climă mai prielnice, este mult mai productivă decît cultura porumbului. Colectiviștii de aici vor fi îndrumați să cultive cartofi pe suprafețe mai mari decît pînă acum.

Experiența gospodăriilor colective și a întovărășirilor fruntașe din regiunea noastră a dovedit și în acest an că chiar atunci cînd condițiile de climă sînt nefavorabile culturilor se pot obține producții mari la hectar, dacă pămîntul este lucrat și culturile sînt îngrijite așa cum recomandă știința agrotehnică. Bazați pe experiența acestor unități agricole socialiste, noi vom îndruma pe colectiviști și întovărășiți să prevadă în planul de producție folosirea mult mai largă a acelor măsuri agrotehnice care sînt deosebit de importante pentru sporirea recoltei la hectar. In raioanele Mizil și Rîmnicu Sărat, se irosesc mari cantități de bălegar de grajd. Noi vom sfătui și vom ajuta pe membrii gospodăriilor colective și întovărășirilor din aceste raioane să folosească în mai mare măsură acest îngrășămînt prețios. Membrii unităților agricole socialiste vor fi de asemenea îndrumați să dea o mai mare atenție lucrărilor care contribuie puternic la sporirea producției de porumb la hectar, cum sînt folosirea pe suprafețe mai mari a seminței hibride de porumb, irigarea acestei culturi, lucru pe deplin posibil datorită bogatelor surse naturale de apă din regiunea noastră etc. In felul acesta, considerăm că gospodăriile colective din regiunea noastră vor putea produce în anul viitor sămînță de porumb hibrid pe cel puțin 800 de hectare și vor iriga cel puțin 200 de hectare cultivate cu porumb.

După cum se știe, în afară de cultura plantelor de cîmp, un rol important în sporirea producției agricole a gospodăriei colective și în obținerea unor mari venituri bănești îl are și dezvoltarea altor ramuri de producție, cum sînt: creșterea animalelor, legumicultura, piscicultura, stupăritul etc. Crearea și dezvoltarea acestor ramuri de producție permite gospodăriei colective să asigure de lucru membrilor aproape în tot timpul anului, să obțină, prin valorificarea producției acestor ramuri, venituri în toată perioada anului și în felul acesta să împartă cît mai des colectiviștilor avansuri bănești.

Ținînd seama de aceasta, noi vom îndruma fiecare gospodărie colectivă să înființeze și să dezvolte acele ramuri de producție care în condițiile locale economice și naturale sînt cele mai rentabile.

Gospodăriile colective din comunele Romînești, Tîrgșoru Nou, Filipeștii de Tîrg și altele, fiind situate în apropierea unor importante centre muncitorești (Ploești, Cîmpina) și avînd posibilități de irigare (în vecinătatea lor există cursuri de apă), vor fi îndrumate să extindă cultura legumelor și îndeosebi a celor timpurii. Numeroase gospodării colective din regiunea noastră, printre care cele din comunele Gherăseni, Costești etc., care sînt de asemenea în apropierea unor orașe (Buzău etc.) și care dispun de condiții pentru dezvoltarea creșterii vacilor de lapte, vor fi îndrumate să prevadă în planul de producție dezvoltarea fermelor de vaci.

Tot astfel, gospodăriile colective din Amaru, Boldești, Bădeni-Miluiți și din alte comune care au terenurile situate în apropierea unor bălți și lacuri vor fi ajutate să înființeze brigăzi piscicole și să exploateze aceste însemnate surse de venituri.

In anii trecuți, în unele G.A.C.-uri s-au făcut o serie de greșeli în ceea ce privește ridicarea construcțiilor gospodărești. Bunăoară, la gospodăria colectivă din comuna Șirna s-a construit o maternitate pentru scroafe, mare și foarte costisitoare, deși această colectivă nu avea decît cinci scroafe. Pentru a se evita asemenea greșeli, gospodăriile colective vor fi îndrumate să-și planifice ridicarea construcțiilor strict necesare și, pe cît posibil, prin folosirea materialelor provenite din resurse locale. In acest scop, vom ajuta membrii gospodăriilor colective din Gherăseni, Cîndești, Ditești și din alte comune unde există resurse de materiale de construcție, să-și creeze cărămidării, cuptoare de ars var, ateliere de lemnărie etc.

Cît privește întovărășirile agricole, vom da toată atenția planificării lucrărilor ce se vor executa cu mijloacele întovărășirii, ale întovărășiților și cu S.M.T.-ul, explicîndu-le întovărășiților necesitatea executării în comun a unui număr cît mai mare de lucrări agricole. Datorită faptului că în multe părți din regiunea noastră sînt condiții prielnice culturilor de plante tehnice și legumicole, vom îndruma fiecare întovărășire să cultive 2-3 hectare cu asemenea plante, iar veniturile realizate să le repartizeze la fondul de bază.

Colectiviștii din Cisnădioara, regiunea Stalin, au realizat anul acesta însemnate venituri prin valorificarea bogatei recolte de fructe pe care au obținut-o în livada lor.

Aceasta i-a determinat să lărgească sectorul pomicol al colectivei prin noi plantări și să îngrijească cu și mai mare atenție pomii din livada veche. Iată-i, efectuînd stropirile de iarnă.

Text și foto: corespondent VLAD IONESCU

Vești din G. A. C. și întovărășiri agricole

Indemnul cel mai puternic

In 1953, în comuna Deleni, raionul Vaslui, un număr de 80 de familii au alcătuit o întovărășire agricolă cu o suprafață de 100 ha de teren agricol.

Convingîndu-se de avantajele pe care le oferă lucrarea pămîntului laolaltă și cu mașinile și tractoarele statului, un număr tot mai mare de țărani muncitori din această comună au pornit pe calea agriculturii socialiste. Intrajutorîndu-se în muncă, ei au putut aplica mai bine și la timp regulile agrotehnice și astfel, cu toată seceta din acest an, au obținut în medie cu cîte 300 kg de grîu și 800 kg de porumb boabe la hectar mai mult decît țăranii muncitori cu gospodării individuale.

Aceste rezultate au atras pe calea muncii în comun numeroase alte familii de țărani muncitori. Astăzi, în comuna există 2 întovărășiri agricole: în Deleni de Jos, o întovărășire agricolă ce numără 187 de familii, care lucrează în comun o suprafață de peste 220 ha de teren, și în Deleni de Sus o altă întovărășire, ce numără 86 de familii, cu 107 ha.

Victor Vasiliu
corespondent

Noi gospodării colective în raionul Brăila

Zilele acestea, în comuna Cazasu, raionul Brăila, un număr de 42 de familii de țărani muncitori au înființat o gospodărie agricolă colectivă căreia i-au dat numele de „Scînteia".

Pe lîngă cele 118 ha de teren arabil colectiviștii au adus în gospodărie 26 de cai, precum și un însemnat număr de căruțe, pluguri, grape etc.

Adunarea generală a colectiviștilor a ales ca președinte al gospodăriei pe tov. Mircea Popescu, unul dintre cei dintîi și mai pricepuți colectiviști.

O altă gospodărie colectivă s-a înființat în satul Tepeș Vodă din comuna Urleasca. In această gospodărie au intrat 26 de familii cu 97 ha de pămînt arabil, vite de muncă și diferite unelte.

Noii colectiviști și-au luat angajamentul să lucreze astfel încît de la prima recoltă pe care o vor strînge să poată dovedi celorlalți țărani muncitori superioritatea muncii în colectiv, pentru a-i atrage alături de ei.

Vasilica Tăslăoanu
corespondent

Prin muncă unită

Creșterea oilor constituie pentru țăranii muncitori din comuna Ponor, raionul Aiud, principala sursă de venituri. Cu un an în urmă, 29 de familii de crescători de oi din această comună, înțelegînd rostul muncii în comun, au înființat o întovărășire agrozootehnică, în care s-au înscris cu 93 de oi și 12 hectare de fîneață. Printre primii care s-au înscris au fost comuniștii Constantin Dan, Cristea Sabin, Pavel Stanca și Aurel Vlad.

La început, lucrurile au mers mai greu, iar încetul cu încetul comitetul de conducere a creat posibilități de mărire a cîștigurilor. Țăranii întovărășiți ca Sabin Cristea, Teodor Mauer și mulți alții au dat dovadă că știu să înfrunte greutățile, iar munca lor perseverentă a făcut ca întovărășirea să obțină rezultate mult superioare gospodăriilor individuale.

Calculîndu-se producția anuală a oilor îngrijite în întovărășire, s-a constatat printre altele că în mijlociu de la fiecare s-au obținut cîte 7 kg de brînză, pe cînd în sectorul individual producția maximă de brînză obținută de la o oaie a fost de numai 4 kg.

Aceasta a făcut ca numeroși întovărășiți, printre care Victor Cordea, Victor Luca și Victor Băiesan, să se hotărască a-și aduce în întovărășire toate oile. De asemenea, încă 14 familii de țărani muncitori au făcut cereri de înscriere.

Ținîndu-se seama de perspectivele de dezvoltare a întovărășirii, în ultima vreme pe pășunea comunală a fost desțelenită o suprafață de 37,17 ha de terenuri alpine, care se vor însămînța cu ierburi productive. De asemenea, pentru o mai bună pregătire profesională a întovărășiților, în comună s-a deschis un cerc agrozootehnic.

Iosif Barb
corespondent

Construcțiile gospodărești măresc avuția obștească

Anul acesta, gospodăriile colective din regiunea Ploești și-au propus să ridice 85 de construcții și să termine alte 23 începute în anii trecuți. Din acestea, 82 au și fost date în folosință, iar 22 se află în finisaj.

Cele mai multe construcții s-au executat în acest an la gospodăria agricolă colectivă „23 August" din comuna Tîrgșoru Vechi, raionul Ploești, care a terminat un saivan cu o capacitate de 250 de oi, o maternitate pentru 50 de scroafe, o magazie de cereale în capacitate de 12 vagoane și 2 silozuri de beton armat pentru nutreț murat — construcții a căror valoare se ridică la suma de 169.000 lei.

Paul Petrescu
corespondent

Condiții mai bune de muncă pentru mecanizatori

Pînă în acest an, mecanizatorii stațiunii de mașini și tractoare din comuna Stîlpu, raionul Buzău, nu aveau un atelier de reparații modern. Ei executau muncile de reparații în construcții necorespunzătoare.

Anul acesta a fost dat în folosință noul atelier modern utilat, creîndu-se astfel condiții optime de muncă mecanizatorilor din această stațiune, care au și început campania reparațiilor.

In fotografie: Aspectul exterior al noului atelier.

Foto: S. NORU

O măsură importantă pentru combaterea cuscutei (torțelui)

Decuscutarea seminței de lucernă și trifoi

Cu toată importanța mare ce o prezintă lucerna și trifoiul, mulți țărani muncitori nu dau încă atenția cuvenită cultivării acestor plante, neglijind în mare măsură lucrările de combatere a dușmanilor care le pricinuiesc mari pierderi de recoltă.

Culturile de trifoliene sînt foarte mult atacate de o buruiană parazitară numită cuscută, torțel, rîie, oroancă, mătăsică sau în alt fel. Această buruiană, în unele regiuni a făcut să micșoreze producția de fîn și de semințe. Pentru a feri culturile de trifoliene de pagubele ce le poate cauza cuscuta, este necesar ca, pe lîngă combaterea ei în cîmp, să se folosească la semănat numai semințe curate, fără cuscută. Dacă semințele celorlalte plante de cultură în general sînt curățate înainte de însămînțare, semințele de trifoi și lucernă se seamănă de cele mai multe ori așa cum rezultă de la treieriș, adică cu 10—40 la sută impurități, între care, bine înțeles, se găsește și cuscuta. Acest lucru este cît se poate de dăunător. Și iată de ce. S-a dovedit că într-un kilogram de sămînță de trifoi, așa cum rezultă de la treier, se găsesc pînă la 2—300.000 semințe de cuscută, ceea ce înseamnă că la un hectar de teren semănat cu aceste semințe se dau, o dată cu sămînța de trifoi 4—6.000.000 de semințe de cuscută. Ajunse în pămînt, semințele de cuscută, în afară de faptul că vor infesta și compromite cultura respectivă, vor infesta încă multă vreme terenul respectiv, deoarece aceste semințe își păstrează în pămînt puterea de încolțire timp de 10 ani.

In momentul de față, cuscuta prezintă pericol nu numai pentru culturile de trifoliene, ci și pentru alte culturi. Nu rareori probe de semințe de măzăriche, ovăz și alte plante de cultură, trimise pentru analiză laboratoarelor de controlul semințelor, au fost respinse de la însămînțări deoarece conțineau semințe de cuscută.

Din aceste motive, este cu totul necesar ca fiecare țăran muncitor să folosească la însămînțări numai semințe curate (decuscutate), semințe controlate și aprobate de către laboratoarele pentru controlul semințelor. In felul acesta, va exista garanția că semințele sînt de calitate superioară.

Intrucît semințele de cuscută, avînd diametrul mai mic sau egal cu al celor de trifoliene, nu se pot separa prin sistemul de site folosit la condiționarea celorlalte semințe, curățirea semințelor de trifoliene se face în instalații speciale de decuscutare. Astfel de instalații se găsesc la Oradea, Timișoara, Cluj, Sibiu, Blaj, Tîrgu Mureș, Orașul Stalin, Roman și București, sub administrarea Intreprinderii de stat pentru asigurarea producerii și valorificării semințelor (I.S.A.P.V.S.). Numai în aceste instalații se pot înlătura complet semințele de cuscută.

Pentru ca semințele de trifoliene să poată fi curățite din vreme, este necesar ca în momentul de față să fie grăbit treieratul acestor culturi. După treieriș, toate semințele trebuie trimise cît mai grabnic stațiunilor de decuscutare. Gospodăriile de stat, gospodăriile agricole colective și producătorii cu gospodărie individuală care au semințe de trifoliene în cantități mai mari, le vor trimite direct stațiunii celei mai apropiate. Producătorii care posedă cantități mai mici de sămînță de trifoliene se vor asocia și vor expedia împreună sămînța la stațiunea cea mai apropiată. Această acțiune trebuie să fie organizată de organele agricole locale.

Trebuie avut grijă ca la manipularea semințelor să nu se amestece trifoiul cu lucerna, pentru că semințele amestecate nu se pot separa și astfel nu pot fi folosite la însămînțări decît pentru producere de furaj, și în nici un caz pentru producerea de sămînță.

Cînd din diferite cauze semințele nu pot fi adunate și trimise la decuscutare, este recomandabil ca producătorii să vîndă sămînța brută organelor de colectare ale I.C.S. Recolta, care plătesc, în cazul unei purități de 85 la sută, suma de 9 lei pentru fiecare kilogram de sămînță brută. Mult mai avantajos este să se contracteze cu această întreprindere culturile de trifoliene pentru sămînță.

Văzînd foloasele mari pe care le aduce contractarea culturilor de trifoliene pentru sămînță, numeroase gospodării colective și producători individuali au încheiat anul acesta asemenea contracte. Așa, de exemplu, gospodăria colectivă din comuna Iernut, raionul Luduș, a contractat 120 hectare cu trifoi, iar țăranii muncitori individuali din satul Berind, raionul Cluj, 60 de hectare.

Toate semințele achiziționate de I.C.S. Recolta sînt trimise la stațiunile de decuscutare și intră în fondul de semințe al statului.

Folosind pentru semănat numai semințe decuscutate și aplicînd în cîmp măsurile de combatere la timp în toate culturile atacate, vom reuși în scurtă vreme să stîrpim cel mai mare dușman al culturilor de trifoliene și vom obține recolte bogate de furaj de calitate superioară.

Ing. CORNELIU CRIȘAN
Laboratorul regional Cluj pentru controlul semințelor

INSEMNARI

La o bază de aprovizionare în aceste zile

Buzău. Calea Buzoianu nr. 91. In stradă, în fața unui gard înalt, adastă mai multe autocamioane. Sînt venite de la S.M.T.-urile din regiune, ca să încarce de aci, de la baza de aprovizionare, piese de schimb și materiale necesare reparației tractoarelor și mașinilor agricole.

In prezent, baza de aprovizionare din Buzău deservește 12 S.M.T.-uri din regiunea Ploești, 4 din regiunea București, 15 gospodării de stat și 18 alte unități mai mici (grupuri școlare agricole, pepiniere etc.).

...La cele 4 magazii este un continuu du-te-vino. După ce au predat la planificare listele de piese, care au fost aprobate, delegații diferitelor unități trec la magaziile respective. Intr-una, cea din fund, sînt așezate pe rafturi cu cîte 4—5 etaje sute și sute de repere de la tractorul K.D.-35; în alta, sînt reperele necesare tractorului I.A.R.

Munca se desfășoară organizat. Fiecărei unități îi este rezervată o zi pe săptămînă, cînd trebuie să ridice piese de schimb și materiale. Se întîmplă, însă, ca unele S.M.T.-uri să nu respecte planificarea. De exemplu, delegații de la S.M.T. Stîlpu vin aici mai în fiecare zi, pe motiv că ei „sînt aproape". E lesne de înțeles ce harababură ar fi la baza de aprovizionare dacă toate unitățile ar proceda la fel.

Pentru a ajuta S.M.T.-urile și G.A.S.-urile să procure din vreme reperele și materialele de care vor avea nevoie la reparația utilajului ce se va efectua în timpul iernii, conducerea bazei de aprovizionare Buzău a dat dovadă de mult interes și inițiativă. Așa, de exemplu, bazei de aprovizionare Botoșani i-a cedat 900 de cămăși-cilindru, bazei din Timișoara, un număr de pompe de injecție pe care le avea supranormativ etc., primind în schimb o serie de repere ce lipseau aci. De la baza nr. 7 Bacău au fost restructurate: arbori-motor, cuzineți de I.A.R., manometre de K.D., curele de ventilator și altele.

Acum, în depozitele bazei din Buzău există o cantitate suficientă de repere pentru a se face față cererilor.

— Ne lipsesc încă o serie de piese și repere foarte importante — mi-a spus tov. George Constantinescu, directorul bazei. Ni se cer, de exemplu, pinioane de comandă de la tractor K.D., ax-culbutor de I.A.R. ori ax-roată dințată de I.A.R. Dar uzinele I.M.U.M. din Medgidia întîrzie să ni le livreze. De asemenea, de la I.M.S. Roman așteptăm, de mai multă vreme să ni se trimită grupuri conice pentru I.A.R., pinioane de la cutia de viteze pentru tractorul S.R.T., cămăși-cilindru pentru I.A.R. și altele. Și centrul mecanic Galați trebuia să ne livreze încă din luna iunie 200 de cămăși-cilindru, lucru pe care nu l-a făcut nici pînă acum.

E lesne de înțeles că, dacă unitățile furnizoare nu-și vor respecta contractele de fabricație la timp, nici baza de aprovizionare nu va putea satisface în întregime cererile solicitanților. Iar acest lucru ar avea ca urmare întîrzieri în lucrările de reparare a utilajului agricol — îndeosebi a tractoarelor.

...Din curtea S.M.T.-ului, se auzeau glasuri iritate. Cîțiva delegați erau supărați că nu li se livrează piesele, deși tot necesarul există în depozit.

— Sînt tovarăși de la S.M.T. Pogoanele și S.M.T. Stîlpu, mi-a explicat inginerul Leonida Balotă, șeful depozitului. Nu se conformează dispoziției de a aduce și piesele vechi, deșeurile, cum le spunem noi, o dată cu cererea pentru piese noi. Se știe doar că multe din piesele socotite de către unități drept rebut se pot recondiționa și folosi încă multă vreme.

Din cîte am aflat, și acest bun obicei constituie unul din meritele colectivului de muncă al acestei baze, pe care direcția generală aprovizionare și desfacere din Ministerul Agriculturii o evidențiază întotdeauna cînd e vorba despre cele mai bune unități ale sale din întreaga țară.

I. A.

Ne vorbesc fruntașii recoltelor bogate

Din experiența anului agricol 1955-1956

O recoltă nemaiîntîlnită prin partea locului

Gospodăria noastră colectivă a obținut în fiecare an recolte bogate de sfeclă de zahăr. Media pe ultimii ani este de 30.000 kg la hectar. Totuși, o recoltă de 50.000 kg la ha, cît am cules în anul acesta de pe toate cele 15 ha cultivate cu sfeclă de zahăr, n-am obținut niciodată, nici măcar de pe unele parcele. Ce dovedesc aceste rezultate? Ele arată un lucru foarte îmbucurător pentru noi și anume, că, an de an, colectiviștii noștri au reușit să-și însușească și să aplice metodele avansate în lucrarea pămîntului, silindu-l astfel să rodească din ce în ce mai mult.

In cele ce urmează, voi căuta să arăt cum s-a executat fiecare lucrare în parte, pentru ca în acest fel experiența noastră pozitivă să fie folositoare și altor cultivatori de sfeclă de zahăr.

In primul rînd, trebuie să arăt că terenul pe care urma să cultivăm sfecla, l-am ales încă în vara anului 1955, îndată după recoltarea păioaselor. Era o tarla ce fusese cultivată cu grîu. Locul ales l-am dezmiriștit imediat, iar după vreo trei săptămîni l-am arat la adîncimea de 23-25 cm. Aceasta a fost cam pe la sfîrșitul lunii august. O dată cu arătura adîncă am îngropat sub brazdă gunoi de grajd, în cantitate de 20.000 kg la ha. Cu aceasta, noi am considerat terminată pregătirea terenului și nu am mai făcut nimic în această privință pînă primăvara, cînd, deoarece arătura a ieșit prea îndesată din cauza zăpezii și a ploilor, s-a mai executat o cultivație la adîncimea de însămînțare, după care peste întreaga suprafață s-a trecut cu netezitorile.

Cu cîteva săptămîni înainte de a începe semănatul, noi am iarovizat întreaga cantitate de sămînță necesară. Semănatul l-am făcut de îndată ce s-a terminat însămînțarea păioaselor de primăvară. Pentru a obține rînduri cît mai drepte, lucrarea s-a executat numai cu semănătorile, la adîncimea și distanța recomandate de agrotehnică.

Din experiența anilor trecuți, știam că sfecla de zahăr este o cultură care, pentru a-ți răsplăti cu prisosință eforturile, are nevoie de o cît mai bună îngrijire. Și cum condițiile de climă se arătau a fi mai vitrege decît în alți ani, noi ne-am dat osteneala să aplicăm culturii de sfeclă de zahăr toate lucrările de îngrijire pe care le recomandă știința agrotehnică. Este știut că, după prașila oarbă, care în primăvara ploioasă a acestui an s-a dovedit a fi foarte necesară atît în ceea ce privește distrugerea buruienilor, cît și pentru a afîna solul, primele lucrări ce se fac după răsărirea plantelor de sfeclă sînt buchetatul și răritul. Aceste lucrări noi le-am făcut la apariția primelor două frunze. In timpul lunilor iunie și iulie, deoarece terenul nu s-a îmburuienit prea tare, ne-am gîndit că nu-i nevoie să-i facem sfeclei decît cel mult 3 prașile. Agronomul de la punctul agricol însă ne-a sfătuit să aplicăm 4 prașile pentru a afîna astfel cît mai tare solul și a opri evaporarea apei. Cumpănind asupra celor spuse de agronom și mai ales văzînd că seceta se prelungește, ne-am dat seama că avea dreptate și i-am urmat sfatul. Și bine am făcut. Ne-am convins de acest lucru cu prilejul expoziției agricole raionale, unde, din discuțiile avute cu colectiviștii din Ciorani a reieșit că, lucrînd în același fel ca și noi, dar nemaiprășind cultura a 4-a oară, ei au obținut numai 45.000 kg de sfeclă de zahăr la ha.

Și în toamna aceasta ne-am preocupat cu aceeași grijă de alegerea, pregătirea și gunoirea terenului pe care vom cultiva sfeclă de zahăr. In ceea ce privește lucrările din primăvară, le vom executa la timpul potrivit și în condițiile cerute de agrotehnică. In plus, vom folosi pe scară mai mare mijloacele S.M.T., extinzînd lucrările mecanizate și la prășit, și vom aplica pe unele parcele îngrășăminte suplimentare, pe care ni le vom procura încă din timpul iernii. In acest fel, sîntem convinși că vom face să crească și mai mult producțiile de sfeclă de zahăr la ha, asigurînd atît gospodăriei, cît și colectiviștilor venituri bănești din ce în ce mai mari.

ION PADURARU
brigadier de cîmp la G.A.C. Dumbrava, raionul Cricov

Deși a fost secetă, am dobîndit 3500 kg porumb boabe la ha

Zilele trecute, mi-a fost dat să trăiesc o mare bucurie. Am cîștigat premiul întîi la concursul porumbului desfășurat în ăst an în raionul nostru între țăranii muncitori cu gospodărie individuală. Premiul mi-a fost dat deoarece, în ciuda condițiilor de climă neprielnice, eu am cules de pe un hectar cultivat cu porumb, suprafață cu care m-am înscris și la concurs, 3.500 kg de boabe. Față de recoltele strînse de ceilalți participanți la concurs, cum ar fi Petre Elefterie din comuna Alexei, Gheorghe O. Ștefan și Alexandru Nicolescu din comuna Ion Roată, Neagu Pascal și Nicolae Iordache din comuna Jilavele, recolta obținută de mine este numai cu cîteva sute de kilograme mai mare. Aceasta înseamnă că și ei și-au lucrat pămîntul în chip nou, după știința cărții, pe care agronomii ne-au ajutat s-o cunoaștem și s-o aplicăm în practică.

Desigur că producții mai mari decît noi, individualii, au obținut gospodăriile colective și întovărășirile agricole din cuprinsul raionului. Asta, pentru că ele au pămîntul comasat în tarlale întinse și-l lucrează cu ajutorul mașinilor și după știință. Gospodăria colectivă „Ion Fonagy" din satul Broșteni, comuna Ion Roată, a cules 4.300 kg de porumb boabe la hectar de pe 72 ha, colectiva „A. S. Pușkin" din Bărcănești 4.050 kg la ha de pe 120 ha, iar întovărășirile agricole „Izbînda" din Eliza Stoenești, „Scînteia" din Borănești și altele, cîte 3.800 kg la ha.

Totuși, pentru că producția pe care am obținut-o eu este destul de mare, aș vrea să arăt pe scurt în ce constă agrotehnica folosită de mine.

Ca și ceilalți consăteni ai mei, eu obișnuiesc să însămînțez porumbul după grîu și grîul după porumb. Așa am procedat și în acest an. Numai că, spre deosebire de mulți dintre locuitorii comunei noastre, eu am dezmiriștit terenul imediat ce am recoltat grîul. Apoi, toamna, l-am arat adînc și l-am gunoit. In ceea ce privește sămînța, am ales din lan cei mai sănătoși știuleți, pe care i-am depozitat în podul casei, la loc ferit de ger și de umezeală. In timpul iernii, îndemnat de tehnicianul Aurel Iosif, șeful punctului agricol, am încercat puterea de încolțire a semințelor, mi-am reparat prășitoarea, grapa și celelalte unelte, așa încît astă-primăvară am putut ieși printre primii la lucru. De sus, ploua mai în fiecare zi și vremea era răcoroasă. Mulți dintre vecinii mei așteptau să se potolească ploile ca să poată ieși la lucru. Eu, însă, n-am lăsat să treacă nici măcar cîteva ceasuri bune de lucru în cîmp, fără să nu profit de ele. Așa s-a făcut că atunci cînd pămîntul a început să se încălzească, devenind prielnic însămînțării porumbului, eu n-am mai pierdut nici o zi și l-am și semănat. In acest timp, cei care așteptaseră ostoirea ploilor erau ocupați cu alte munci, pe care nu le făcuseră la vreme. Indată după semănat, eu am grăpat bine terenul. Această lucrare, ca și cele 3 prașile pe care le-am făcut în timpul lunilor de vară, au ușurat păstrarea apei în pămînt, apă care a ajutat plantele în timpul secetei să crească și să lege rod bogat.

O măsură agrotehnică pe care am aplicat-o pentru prima oară în acest an este polenizarea artificială suplimentară. Lucrarea am executat-o sub îndrumarea tehnicianului de la punctul agricol.

Rezultatele bune obținute în acest an la cultura porumbului mi-au dat mai mare încredere în regulile agrotehnice. De aceea, și pentru cultura de porumb din anul viitor eu am dezmiriștit în vară terenul, iar acum de curînd l-am arat adînc. Totodată, am îngropat sub brazdă 30 de căruțe de gunoi de grajd bine putrezit, pe care îl aveam depozitat în spatele grajdului. In privința celorlalte lucrări ce urmează să le fac în primăvara și vara anului 1957, sînt hotărît să aplic cu și mai multă grijă îndrumările tehnicienilor, pentru a-mi asigura astfel o recoltă și mai bogată.

VASILE BARBU
țăran muncitor cu gospodărie individuală din comuna Moldoveni, raionul Urziceni

Cel de al 8-lea Congres al Partidului Comunist Italian

La 8 decembrie a.c. au început la Roma lucrările celui de al 8-lea Congres al Partidului Comunist Italian. La acest congres participă 1.900 de delegaţi reprezentînd peste 2 milioane de membri de partid, reprezentanţi a 19 partide comuniste şi muncitoreşti din alte ţări, precum şi numeroşi ziarişti italieni şi străini. Ordinea de zi a Congresului cuprinde următoarele probleme: 1) Calea italiană spre socialism, constituirea unui guvern democratic al claselor muncitoare; 2) Despre statutul partidului; 3) Alegerea organelor conducătoare de partid.

In legătură cu prima problemă, raportul a fost prezentat Congresului de tov. Palmiro Togliatti, secretar general al Partidului Comunist Italian. Ocupîndu-se de problemele situaţiei internaţionale, tov. Togliatti a analizat noile uneltiri ale cercurilor imperialiste din Anglia, Franţa şi S.U.A., cum sînt: agresiunea tîlhărească împotriva Egiptului, organizarea şi sprijinirea loviturii contrarevoluţionare din Ungaria. In ultima perioadă de timp, reacţiunea internaţională a dezlănţuit o violentă campanie antisovietică, anticomunistă şi antisocialistă. Unele partide social-democrate şi îndeosebi social-democraţii francezi, au avut un rol de frunte în organizarea şi sprijinirea noilor provocări imperialiste, trădînd încă o dată principiile solidarităţii internaţionale a oamenilor muncii. Dar ultimele evenimente internaţionale au dovedit de asemenea că forţele păcii au fost în stare să dejoace uneltirile imperialiştilor, să oprească agresiunea, să menţină pacea în lume.

Din învăţămintele ultimelor evenimente, P. Togliatti a subliniat îndeosebi importanţa deosebită a internaţionalismului proletar, a solidarităţii internaţionale a oamenilor muncii din întreaga lume. In spiritul internaţionalismului, Partidul Comunist Italian accentuează rolul deosebit de important care revine Uniunii Sovietice, care prima în lume a rupt lanţul capitalismului. Partidul Comunist Italian, a declarat Palmiro Togliatti, a muncit şi munceşte pentru a duce înainte cauza Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie şi crede că aceasta este datoria sa şi datoria clasei muncitoare din lumea întreagă. Palmiro Togliatti a insistat asupra importanţei celui de al 20-lea Congres al P.C.U.S., care a constatat existenţa unui sistem mondial al socialismului şi a demascat greşelile politice săvîrşite în urma cultului personalităţii. Astfel, Congresul a deschis în faţa mişcării muncitoreşti internaţionale o perioadă de dezvoltare creatoare.

In cuvîntul său, secretarul general al Partidului Comunist Italian a analizat apoi situaţia politică şi social-economică din Italia, a vorbit despre plaga şomajului, care cuprinde peste 2 milioane de oameni ai muncii italieni, despre mizeria care domneşte în numeroase regiuni ale Italiei, despre rolul reacţionar al monopolurilor capitaliste. Palmiro Togliatti a cerut înfăptuirea unor reforme structurale în Italia, cum ar fi asigurarea libertăţilor democratice pentru oamenii muncii şi luarea unor măsuri pentru lichidarea şomajului, limitarea puterii şi chiar nimicirea monopolurilor, înfăptuirea unei reforme agrare democratice şi consecvente, introducerea autoguvernării regionale, realizarea unui sistem generalizat al asigurărilor sociale. Acest program de luptă poate fi înfăptuit de un guvern democratic al claselor muncitoare din Italia. Trecînd la problemele interne de partid, raportorul a arătat că Partidului Comunist Italian îi revin sarcini importante — cum sînt elaborarea căii italiene de trecere spre socialism, realizarea unor reforme structurale în interesul oamenilor muncii, întărirea alianţei dintre clasa muncitoare şi celelalte pături de oameni ai muncii. Palmiro Togliatti şi-a exprimat convingerea că Partidul Comunist Italian va reuşi să conducă clasa muncitoare şi întregul popor italian pe calea construirii victorioase a societăţii democratice şi socialiste.

Mulţi delegaţi la Congres, reprezentînd organizaţiile locale de partid, luînd cuvîntul la discuţii au dezbătut o serie de probleme de mare importanţă pentru munca partidului. Delegaţii Rindone (Catania), Sartarelli (Ancona), Taiani (Rovigo) au vorbit despre reforma agrară. Brambella (Milano) a cerut efectuarea unei anchete parlamentare asupra activităţii dăunătoare a monopolurilor. Secchia, membru în conducerea partidului, a subliniat că în Italia există condiţii favorabile pentru formarea unui guvern democratic al celor ce muncesc, dar pentru realizarea acestui scop este necesar să se înfăptuiască deplina unitate între oamenii muncii comunişti, socialişti şi catolici.

Congresul a fost salutat de Mazzali, membru în conducerea Partidului Socialist Italian, care a subliniat că socialiştii vor fi întotdeauna alături de comunişti în lupta împotriva reacţiunii.

Cu aplauze călduroase au primit delegaţii la Congres salutul C. C. al P.C.U.S. adresat celui de-al 8-lea Congres al Partidului Comunist Italian, salut care a fost citit de E. A. Furţeva, reprezentant al delegaţiei P.C.U.S. Toţi s-au ridicat în picioare, aplaudînd cu căldură cuvintele care cheamă la prietenie şi colaborare între popoarele Italiei şi Uniunii Sovietice. Salutări frăţeşti au fost adresate Congresului şi de către Jacques Duclos, secretar al C.C. al Partidului Comunist Francez, şi de Pin Ci jen, membru în Biroul Politic al C.C. al Partidului Comunist Chinez.

Cel de al 8-lea Congres al Partidului Comunist Italian, care în prezent îşi continuă lucrările, se desfăşoară sub semnul creşterii şi consolidării forţelor democratice şi muncitoreşti, forţelor păcii şi progresului din Italia.

EVENIMENTELE LA ZI

La O.N.U. continuă încercările de amestec în treburile interne ale Ungariei

In cadrul sesiunii actuale a Adunării Generale a O.N.U., delegaţii S.U.A. şi ai altor ţări aservite Washingtonului, ca Peru sau Cuba, continuă încercările lor ilegale de amestec în treburile interne ale Ungariei. Se ştie că la 4 decembrie, Statele Unite au mai impus Adunării Generale să adopte o rezoluţie care să prevadă trimiterea unor observatori străini în Ungaria şi în ţările învecinate. R. P. Ungară şi unele ţări vecine, ca R.P.R., R. Cehoslovacă şi R.P.F. Iugoslavia, au refuzat să primească pe aceşti observatori pe teritoriul lor. V. V. Kuzneţov, şeful delegaţiei U.R.S.S., a calificat rezoluţia O.N.U. ca un nou amestec grosolan în afacerile interne ale Ungariei.

La 10 decembrie, blocul american a impus Adunării Generale să reia discutarea „problemei ungare". Delegaţia S.U.A., împreună cu cele ale altor state, a prezentat o nouă rezoluţie, prin care caută să obţină condamnarea Uniunii Sovietice în legătură cu evenimentele din Ungaria, pentru o pretinsă încălcare a Chartei O.N.U. In cuvîntul lor, delegaţii U.R.S.S., Republicii Cehoslovace, Republicii Populare Romîne etc. au demascat adevăratele scopuri ale noii rezoluţii, care urmăreşte să încurajeze şi să aţîţe elementele contrarevoluţionare din Ungaria. Delegaţia R. P. Ungare la O.N.U., în frunte cu Imre Horvath, ministrul Afacerilor Externe al guvernului revoluţionar muncitoresc-ţărănesc ungar, a anunţat că nu va participa la lucrările celei de a 11-a sesiuni a Adunării Generale a O.N.U., pînă cînd discutarea problemei ungare nu se va desfăşura în spiritul Chartei O.N.U.

Măsuri energice ale guvernului ungar pentru stabilirea ordinei

Guvernul revoluţionar muncitoresc-ţărănesc din R. P. Ungară a luat în ultimele zile o serie de măsuri pentru zdrobirea completă a elementelor contrarevoluţionare, pentru stabilirea ordinei şi liniştii. Intre aceste măsuri figurează şi instituirea unor tribunale excepţionale pentru judecarea sabotorilor, teroriştilor şi a tăinuitorilor de arme. De asemenea, guvernul a hotărît desfiinţarea Consiliilor muncitoreşti teritoriale (din Budapesta şi din unele judeţe), consilii care, sub influenţa unor elemente contrarevoluţionare, au desfăşurat o activitate politică contrară regimului democrat-popular. In acelaşi timp însă, guvernul acordă întreg sprijinul său consiliilor muncitoreşti alese în fabrici şi uzine, cărora le revin sarcini importante în conducerea economică şi administrarea intreprinderilor.

Majoritatea oamenilor muncii din Ungaria sprijină cu hotărîre măsurile energice ale guvernului. Majoritatea muncitorilor din intreprinderile Budapestei şi din provincie au refuzat să urmeze chemarea provocatoare la grevă lansată de fostul consiliu muncitoresc din Budapesta. Oamenii muncii unguri se conving din propria lor experienţă că numai prin stabilirea ordinei şi liniştii se pot crea condiţii favorabile pentru realizarea planurilor economice şi politice ale guvernului, pentru ridicarea nivelului de trai al tuturor celor ce muncesc.

Divergenţele între puterile occidentale în discuţia sesiunii N.A.T.O.

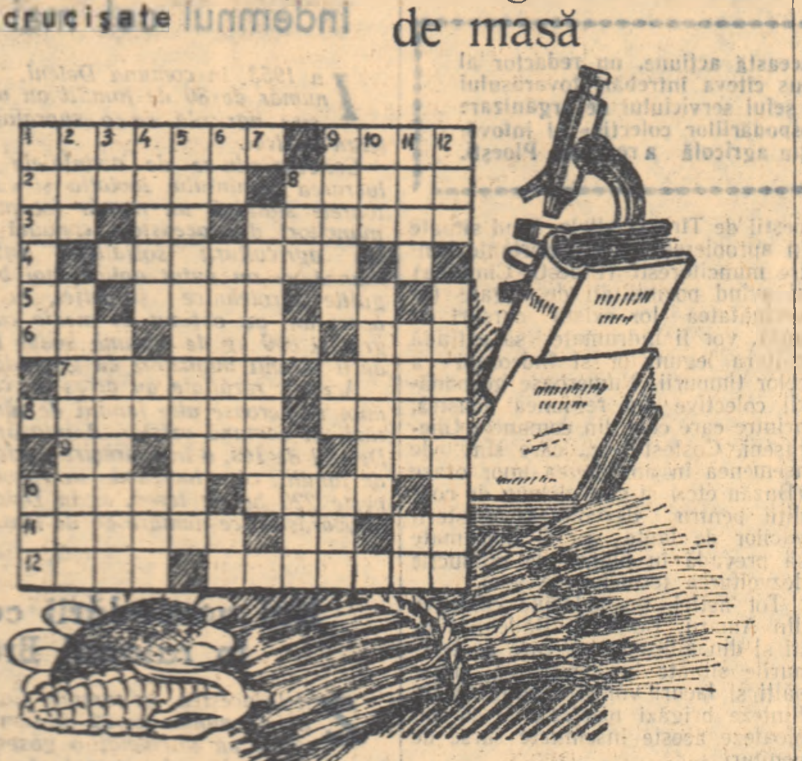
La 11 decembrie, s-a deschis la Paris sesiunea Consiliului Uniunii Atlanticului de Nord (N.A.T.O.). Dulles, secretar de stat pentru Afacerile Externe al S.U.A., Ismay, secretar general al N.A.T.O., şi mulţi observatori politici şi-au exprimat părerea că principala problemă care se va discuta este aplanarea (slăbirea) divergenţelor care s-au ivit între S.U.A. şi partenerii săi din Europa — Anglia şi Franţa. Divergenţele între puterile occidentale s-au ascuţit în mod deosebit după agresiunea anglo-franco-israeliană împotriva Egiptului. In cursul acestei agresiuni, care s-a încheiat cu un eşec deplin, S.U.A. nu au sprijinit acţiunile Angliei şi Franţei. Principalul motiv al acestei atitudini americane este bine cunoscut la Londra şi Paris. Pentru guvernele englez şi francez nu este un secret că cercurile conducătoare din S.U.A. au urmărit şi urmăresc să ia locul Franţei şi îndeosebi al Angliei în Orientul Apropiat şi Mijlociu.

In prezent, cercurile conducătoare din S.U.A. au totuşi interesul să menţină blocul agresiv al Atlanticului de Nord ca unealtă de seamă pentru menţinerea încordării internaţionale. La sesiunea de la Paris, Dulles şi Martino (ministrul Afacerilor Externe al Italiei), ca adevăraţi partizani ai războiului rece, au lansat în cuvîntările lor o serie de atacuri împotriva politicii U.R.S.S. Este limpede că Washingtonul caută acum să întărească „unitatea atlantică" cu scopul agravării încordării internaţionale.

DE TOATE PENTRU TOŢI

Cuvinte încrucişate

Invăţămîntul agrozootehnic de masă

Orizontal: 1) Invăţămînt de masă de o deosebită importanţă pentru oamenii muncii de la sate. — Ciclu de lecţii predate în diferitele cercuri ale învăţămîntului agricol de masă. 2) In domeniul creşterii acestora au fost iniţiate cercuri speciale în noul an de învăţămînt. — Transmite în fiecare dimineaţă sfaturi şi reportaje agrozootehnice. 3) Sparge lemne. — Nota de sub scară. — Se tratează cu îngrăşăminte, în vederea măririi producţiei agricole. 4) A pregăti oamenii muncii din agricultură pentru a-şi însuşi teoria şi practica agrozootehnică. 5) Fiinţă superioară. — Variantă pentru aici. — In alfabet, le desparte o vocală. 6) Numele zeului casei la vechii romani. — Eroina din drama „Năpasta", de I. L. Caragiale. — Bucată de teren cultivată cu o anumită plantă. 7) Grup de trei voci sau instrumente, executînd o bucată din muzică. — Mulţimea oamenilor muncii pentru care este destinat învăţămîntul agricol. 8) Au un rol foarte important în buna organizare şi desfăşurare a învăţămîntului. — Alăturat. 9) Gros la mijloc! — Uneori se caută cu luminarea. — La caii bălani, cîntecul le pretinde să fie verzi! 10) Deşeuri de in sau de cinepă. — Loc unde se treieră cerealele păioase. 11) Muncitor agricol pentru care cursurile agrozootehnice s-au dovedit a fi de un real folos. — Cel dintîi. — Se naşte în noaptea de revelion. 12) Este absolut necesar lectorilor pentru buna desfăşurare a cursurilor. — Forme de învăţămînt pe ramuri agrozootehnice.

Vertical: 1) Cerc înfiinţat în noul an de învăţămînt. — Comitetul de Stat al Planificării. 2) Frecventînd cursurile, membrii ei învaţă multe lucruri folositoare. — Manuale şi planşe puse la îndemîna lectorilor şi cursanţilor din învăţămîntul agricol. 3) Intors la urmă! — Va spori simţitor dacă se vor pune în practică cele învăţate la cercuri. 4) Anotimpul în care are loc deschiderea anului de învăţămînt agricol de masă. — Printre codaşele alfabetului. — Pielea obrazului. 5) Fermă de animale. 6) Fabricante de brînză. — Avînd viitorul în faţă, aceştia au datoria de a-şi însuşi metodele agrotehnice înaintate. — Nicolae Cristea. 7) Aplicarea pe teren a cunoştinţelor teoretice căpătate la cursuri. 8) Negru în cerul gurii. — Din cînd în cînd. 9) Aici se ţin în majoritatea cazurilor cursurile învăţămîntului agricol. — Cîntecul bovinelor! — Provoc. 10) A rămîne, în Ardeal. — Material didactic ajutător pus la dispoziţia cursanţilor. 11) Sir. — Face legătura între roţi. — O sutime dintr-un hectar. 12) Se împarte exact cu 2 — ...de maşini şi tractoare (pl.).

După Olimpiada de la Melbourne

In îndepărtata Australie, pe stadionul sportiv din Melbourne, flacăra olimpică s-a stins la sfîrşitul săptămînii trecute.

Pentru poporul patriei noastre, succesele obţinute de reprezentanţii romîni la întrecerile celor mai buni sportivi din întreaga lume constituie o mîndrie pe deplin justificată.

Intr-adevăr, în clasamentul pe naţiuni, R. P. Romînă a ocupat locul 11 din 67 de ţări participante, reprezentanţii noştri demonstrînd măestria sportivă la care au ajuns datorită condiţiilor create de statul democrat-popular. Cît de valoroasă este această performanţă o dovedeşte faptul că R. P. Romînă s-a clasat înaintea unor ţări cu o vestită tradiţie sportivă, cum sînt: Finlanda, R. Cehoslovacă, etc.

Sportivii noştri prezenţi la Olimpiadă au confirmat marile calităţi ale poporului nostru, din care răsar rînduri tot mai dese de tineri şi tinere ce măresc numărul acelora care urcă treptele măestriei sportive, contribuind astfel la sporirea gloriei sportive a patriei.

★

Comparînd numărul medaliilor obţinute la cele mai multe discipline sportive şi locul ocupat în clasamentul general, se vădeşte încă o dată superioritatea sistemului sovietic de educaţie fizică şi sport, faţă de mişcarea sportivă din întreaga lume.

La începutul Jocurilor Olimpice, datorită punctelor acumulate la atletism, puternica echipă americană s-a situat pe primul loc, părîndu-se la un moment dat că va fi foarte greu de întrecut. Dar sportivii sovietici, prin calităţile lor excepţionale şi animaţi de o dragoste fierbinte faţă de patria lor, au reuşit nu numai să refacă handicapul, dar au luat şi un avans apreciabil, clasîndu-se astfel primii în marea întrecere de la Melbourne în ierarhia celor mai bune echipe din lume.

In toate sporturile, în afară de vele, reprezentanţii U.R.S.S. s-au clasat pe primul loc, în timp ce sportivii americani n-au primit nici un punct în patru probe olimpice. Trebuie scos în evidenţă şi faptul că la pentatlon modern, ca şi la box pe echipe, sportivii sovietici au învins pe cei americani de o manieră ce vădeşte o înaltă măestrie sportivă.

Diferenţa de puncte acumulate faţă de sportivii americani arată cu claritate că sportivii sovietici au dominat Jocurile Olimpice. Cu atît mai mult, dacă ţinem seama şi de faptul că Uniunea Sovietică participă pentru a doua oară într-o întrecere sportivă de amploarea celei care s-a încheiat săptămîna trecută la Melbourne.

Această victorie a sportivilor sovietici demonstrează lumii întregi superioritatea culturii fizice şi a sportului din Uniunea Sovietică, care, prin grija partidului şi guvernului sovietic, se dezvoltă an de an.

ACTUALITĂŢI

Un soi de secară din U.R.S.S. cultivat în Africa de Sud

Pe teritoriul Uniunii Sud-Africane a căpătat o largă răspîndire un soi de secară sovietică, pe care localnicii l-au denumit „Minunea rusă".

Semănat în soluri fertile, ca şi în cele sărăcăcioase nisipoase, solul acesta de secară a dat rezultate bune, aclimatizîndu-se uşor şi reacţionînd bine la cantităţi potrivite de îngrăşăminte fosfatice. Rezultate excepţionale au fost obţinute în cultivarea secarei ca plantă furajeră, printre rîndurile altor culturi.

In condiţiile climatice ale Uniunii Sud-Africane, secara sovietică se seamănă pe la sfîrşitul lunii mai, se dezvoltă bine şi se recoltează în decembrie.

Secara sovietică a ajuns în Africa de Sud fiind adusă de un localnic care a poposit în Ucraina în timpul ultimului război. El a fost surprins de însuşirile deosebite ale acestei plante; rezistenţă la secetă, calitatea bobului şi o mare cantitate de paie.

Medicamente din porumb

Institutul central de cercetări ştiinţifice în domeniul farmaceutic din U.R.S.S. a obţinut din porumb un medicament preţios pentru tratarea bolilor de ficat şi a căilor biliare.

In acest scop, s-a folosit extrasul din stigmatele de porumb diluat în spirt de 70 de grade, precum şi ceaiul din stigmate de porumb.

S-a observat că, folosind acest medicament, bolnavii nu mai simt greutate şi durere în partea unde se află ficatul şi li se taie greaţa.

De asemenea, medicamentele extrase din porumb dizolvă piatra la rinichi şi ajută la oprirea hemoragiilor.

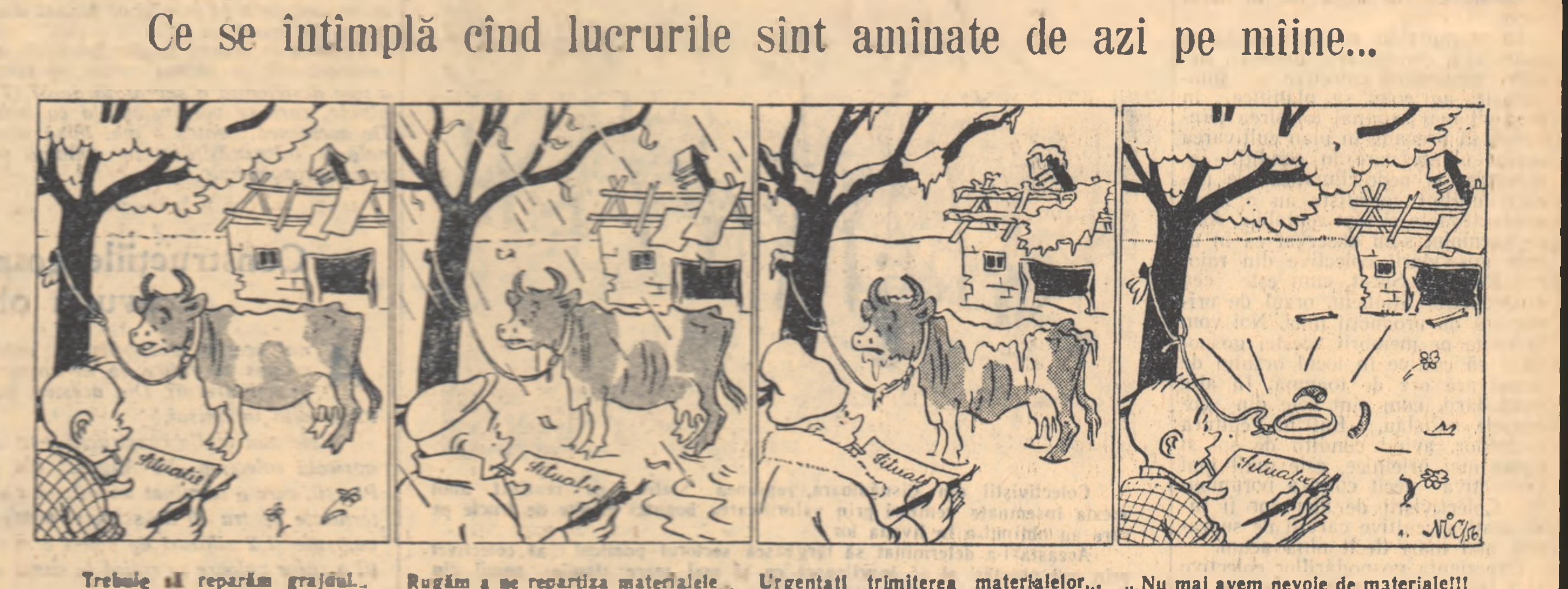
O situaţie ciudată

Un învăţător englez a anunţat retragerea sa din învăţămînt. Cauza demisiei sale el a explicat-o astfel:

— Atmosfera în şcoli a devenit insuportabilă: învăţătorul se teme de director, directorul de inspector, inspectorul de consiliul şcolar, consiliul şcolar se teme de părinţi, părinţii se tem de copii, iar copiii nu se tem de nimeni!

★ ★ ★

Ce se întîmplă cînd lucrurile sînt amînate de azi pe mîine...

Trebuie să reparăm grajdul... Rugăm a ne repartiza materialele... Urgentaţi trimiterea materialelor... ...Nu mai avem nevoie de materiale!!!

Insemnări din R. D. Germană (VII)

Weimar, Weimar!...

Incă înainte de a părăsi Berlinul, discutînd despre itinerar, mi-am exprimat dorinţa expresă de a vizita Weimar-ul. Cerinţa formulată de mine nu a părut de loc curioasă, cu atît mai mult cu cît programul ce fusese alcătuit în mare cuprindea nu numai obiective din agricultură, ci, de asemenea, instituţii de altă natură. Deşi nu era în drumul nostru, s-a hotărît să ne abatem puţin atunci cînd ne vom îndrepta spre Leipzig şi astfel să fie satisfăcută căldura entuziastă cu care îmi susţinusem propunerea. Dacă nu s-ar fi ajuns la vreo înţelegere în această privinţă, aş fi rămas cu impresia că o mare parte din scopul călătoriei mele în Germania ar fi rămas neîndeplinită.

Aşa se face că, a doua zi după vizita de la Knau şi după noaptea petrecută la Hermsdorfer Kreuz, în loc să pornim spre nord, ne-am îndreptat mai înspre centrul Turingiei, în direcţia vest. Această regiune cuprinde zona de dealuri domoale care sînt în prelungirea înălţimilor situate mai la sud, înălţimi acoperite cu păduri (Thüringer Wald).

Cred că n-ar fi lipsite de interes cîteva date suplimentare despre zona pădurii şi bazinului turingian. Regiunea pădurii turingiene are o veche tradiţie industrială. Aci, industria s-a dezvoltat încă de la începutul evului mediu, datorită în special minereurilor de fier care se găseau chiar la suprafaţă. Prin secolul al XV-lea, exploatarea fierului a luat o mare dezvoltare, prin intermediul corporaţiilor. De atunci datează faima cîtorva localităţi. Astfel, **Suhl** se specializase în producerea de armuri, iar mai spre nord-vest, **Schmalkalden** producea ciocane şi alte obiecte cunoscute sub numele de **Schmalkalden-Artikeln**. Tot cam prin vremea aceea a început şi exploatarea cuprului. Dezvoltarea exploatărilor miniere a luat aşa avînt, că, în secolul al XVI-lea, Schmalkalden ajunsese foarte cunoscut printre oraşele ligii hanseatice şi făcea comerţ cu întreaga Europă. Aci lucrau nu mai puţin de 6.000 de lucrători. Mai tîrziu, însă, datorită secării zăcămintelor de fier, regiunea a cunoscut un oarecare regres, centrele de activitate mutîndu-se din zona pădurilor înspre nord, unde au început să se dezvolte ţesătoriile care foloseau ca materie primă inul, lîna şi bumbacul. Abia în secolul al XIX-lea, cînd a luat un mare avînt construcţia de căi ferate, industria a putut renaşte pe seama materiilor prime transportate din bazinele miniere. De astă dată însă au apărut industriile fabricatelor finite: arme de foc, maşini de scris, piese de automobile şi biciclete, ceasornicăria, aparate electrice, jucării metalice etc., etc.

Oraşele mai principale sînt Eisenach, Gotha, Erfurt, Weimar, Iena şi Gera. Dintre ele, Erfurt este desigur cel mai însemnat. El era cunoscut încă din secolul al XIII-lea ca un mare centru comercial; aci se prelucrau lingourile de fier care se aduceau din regiunea pădurii turingiene. In secolul al XIX-lea, a devenit principalul nod de cale ferată din întreaga provincie. Cele mai importante ramuri industriale sînt: metalurgia, chimia şi mecanica. Gotha şi Weimar sînt mai mult oraşe reşedinţă. In Gotha, există ceva industrii de lux: ceramică şi imprimerie.

Ca să ajungi la Weimar, trebuie să părăseşti şoseaua principală în apropiere de Legefeld, în direcţia nord. Apropierea oraşului este anunţată de o imensă zonă verde, în mijlocul căreia plămînii noştri, plini pînă atunci de gazele de la eşapament, au simţit dorinţa de a se extinde şi a absorbi aerul saturat de vaporii degajaţi din pămîntul reavăn şi din milioanele de laboratoare verzi atîrnate de crengile copacilor. Era linişte cînd am ajuns, acea linişte ce caracterizează localităţile provinciale, fără frămîntarea nervoasă a zeci de mii de oameni care menţin viaţa industriei şi care transmit frămîntarea a însăşi atmosferei pe care o respiră. O populaţie de 50.000 de locuitori îşi desfăşoară viaţa în case modeste, foarte multe vechi şi trezitoare de amintiri, în modeste intreprinderi de papetărie, covoare, produse chimice şi altele de genul acesta, pe străzi destul de înguste, dar foarte drepte, în magazine sobre, dar cu un aspect foarte elegant. Rîul Ilm, care la Bad Sulza îşi uniformează apele cu cele ale rîului Saale, udă marginea oraşului, creînd totodată o vale încîntătoare. Atmosfera de poezie a acestor locuri îşi are cauza nu numai în natura înconjurătoare, ci mai ales în valul de amintiri de care te simţi cuprins atunci cînd iei contactul cu atîtea şi atîtea locuri legate de bogata istorie a poporului german. Chiar dacă vii pentru prima oară în Weimar, este imposibil să nu fii cuprins de emoţie, chiar şi atunci cînd îi rosteşti doar numele sonor.

Ce-ţi trezeşte interesul în Weimar? Dar ce poate să nu-ţi trezească interesul?! Mergi pe străzi, de-a lungul caselor, şi totul îţi apare îmbrăcat în nu ştiu ce aură mîndră; e ca peste tot, totuşi. Bătrîna catedrală, datînd din anul 1440, îşi datorează renumele nu numai vechimii; la aceasta s-a adăugat şi măestria excelentului **Lucas Müller**, supranumit **Cranach**, după numele oraşului în care se născuse: Kronach. Acest prieten şi partizan al lui Luther şi-a lăsat în catedrala din Weimar unul din renumitele sale tablouri pline de graţie. In bună stare se păstrează astăzi şi casa Brück în care a trăit Cranach. Stilul gotic caracterizează unul din hoteluri. De pe vremea lui Karl-August datează şi minunatul castel Esterberg, construit între anii 1790—1803 sub conducerea lui Goethe.

Pe o stradă laterală, liniştită, se găseşte biblioteca oraşului, iar în centru, Teatrul Naţional, în faţa căruia, mînă în mînă, pe acelaşi postament lipsit de pretenţii, statuile lui Goethe şi Schiller imortalizează nu numai amintirea lor, ci însăşi capacitatea creatoare a poporului german. Să nu uităm că în Weimar au trăit cei mai mari scriitori şi poeţi germani. Pe vremea lui Karl-August, Weimar-ul concentrase cele mai luminate minţi, fapt pentru care fusese supranumit **Atena Germaniei**. Aci au trăit Wieland, Kotzebue, Goethe, Schiller.

Cristoph-Martin Wieland, autorul poemului de mare succes **Oberon**, se născuse de fapt în Würtemberg, la Oberholzheim, totuşi, ultimii săi 35 de ani de viaţă şi i-a petrecut la Weimar. El fusese printre primii care salutase revoluţia franceză, deşi mai tîrziu s-a înspăimîntat în faţa exceselor ei. Cît de mare era renumele său, se vede din următoarea întîmplare, care se povesteşte şi în zilele noastre. In timpul războaielor napoleoniene, după bătălia de la Iena, trupele franceze au ocupat Weimar-ul. Ştiind că în acest oraş locuieşte Wieland, Napoleon a dat ordin să fie pusă o gardă de onoare în faţa casei scriitorului. A doua zi după luarea acestei măsuri, Wieland primi vizita mareşalului Ney. Casa, însă, prin bunăvoinţa trupelor de invazie, fusese golită de tot mobilierul, în afară de un scaun. La intrarea mareşalului, Wieland se sculă în picioare, rugîndu-l pe Ney să se aşeze pe scaun. Acesta însă îi răspunse: „Ştiu prea bine, domnule, căruia dintre noi doi îi revine datoria de a rămîne în picioare în faţa celuilalt". Era o ultimă recunoaştere a meritelor bătrînului poet.

Dar, fără îndoială, cei care vin în oraşul de pe Ilm nu-şi pot potoli setea curiozităţii dacă nu vizitează cele mai însemnate locuri de atracţie ale oraşului: casele lui Schiller şi Goethe. Casa lui Goethe se găseşte în una din pieţele oraşului, care are la mijloc o fîntînă ce datează de pe vremea lui Karl-August. Este o clădire lungă, cu două etaje, al doilea fiind mascat sub forma unui acoperiş fals. Această clădire i-a fost dată lui Goethe de către duce. Ea a fost de mult timp transformată în muzeu şi se păstrează, atît ca exterior, cît şi ca aranjament în interior, ca pe vremea poetului. Peste tot, se văd o mulţime de tablouri şi sculpturi, nu toate însă de valoare. Camerele sînt amenajate pentru diferite scopuri, pentru oaspeţi şi pentru sine. Acest om, tînăr pînă în ultima clipă a vieţii sale, a manifestat o deplină înţelegere şi dragoste pentru cei tineri. In casa lui, una din încăperi era special rezervată pentru tineret. Apartamentul particular impresionează însă prin sobrietatea sa, prin lipsa oricărui element de lux care ar putea distrage atenţia de la obiectul concentrării, spre deosebire de restul încăperilor. In special camerele de lucru marchează seriozitatea cu care Goethe se preocupa de diferite probleme în multiplele sale înclinaţii. Biblioteca foarte bogată, care denotă principala sa înclinaţie, este parcă contrabalansată de prezenţa a nenumărate aparate şi instrumente de fizică şi de variata colecţie din domeniul ştiinţelor naturii. Casa lui Goethe a fost centrul de pelerinaj al tuturor personalităţilor timpului său, deoarece Goethe domina de departe întreaga sa epocă prin viciciunea neegalată a spiritului său şi prin cunoştinţele sale enciclopedice. Prietenii săi pictori au ţinut să lase viitoarelor generaţii chipul olimpianului din Weimar. Printre picturile care-l reprezintă, cel mai reuşit este desigur tabloul în ulei semnat de Heinrich Kalbe: părul argintiu, în neorînduială, încadrează o frunte lată, superbă, care lasă să străbată afară, prin ochii mari, o parte din lumina interioară a geniului, lumină pe care el a căutat-o şi în ultima clipă a vieţii.

Amintindu-mi de acest tablou, în minte se alătură şi cel compus de Ludoviko Simanowicz şi care reprezintă un chip complet deosebit, un profil cu privirea dulce, gînditoare, cu trăsături alungite, fin modelate, cu buze creionate, feminine, şi părul puţin rărit, mai mult aspru, adunat la spate în acea coafură caracteristică epocii: este chipul lui Schiller, de la a cărui stingere din viaţă s-au împlinit 151 de ani.

Am trecut pe la casa-muzeu Schiller, mînat de aceeaşi presiune obiectivă şi indiferentă a timpului. Mult mai modestă decît casa lui Goethe, reflectînd, bine înţeles, disproporţia posibilităţilor materiale, locuinţa lui Schiller, prin grija autorităţilor, păstrează între pereţii ei o parte a unor vremi de mult trecute. Casa a fost cumpărată cu bani împrumutaţi, în anul 1802, cu trei ani înainte de a muri. Aci, Schiller a scris cele mai însemnate drame ale lui. Chiar la intrare, jos, privirea ţi se opreşte pe bustul poetului, făcut de sculptorul Jean-Henri de Dannecker, prieten cu el încă din şcoală. Abia în 1847, casa a fost transformată în muzeu. Un mobilier foarte simplu, lipsit de altă valoare decît cea istorică, tablouri într-un număr doar atît cît să mascheze goliciunea pereţilor şi o bibliotecă mică. Intr-o singură încăpere faci un popas mai îndelungat, încetînd de a mai consulta acele ceasornicului. Este camera în care a încetat să mai bată inima celui căruia i se potrivesc foarte bine cuvintele rostite de marchizul de Posa, în drama „Don Carlos":

Vremea
De astăzi, pentru idealul meu
Nu-i coaptă încă. Sînt un cetăţean
Al vremurilor care vor veni!

Un clavecin cu clapele stricate, avînd deasupra, atîrnată de un cui, o ghitară fără coarde, o măsuţă de noapte lipită de un pat tare de lemn, în care a rămas ţintuit poetul înainte de sfîrşit şi un birou mic, cu cîteva obiecte specifice pentru scris. Pe birou se mai găseşte în manuscris, aşezată oblic, ultima pagină din drama „Demetrius" — monologul Mariei — pe care n-a reuşit s-o mai termine.

Prieteni exemplari în timpul vieţii, Schiller şi Goethe odihnesc alături în cimitirul din Weimar, în acelaşi mausoleu în care pătrunzi urcînd cîteva trepte tocite de încălţămintea sutelor de mii şi poate a milioanelor de pelerini care au ţinut să aducă aci, în faţa celor două sarcofage, ofranda recunoştinţei lor, a recunoştinţei întregii omeniri.

Şi cît de greu îmi vine acum, sub năvala amintirilor, să opresc potopul gîndurilor încercate şi al cuvintelor rostite poate de multe ori, de multe ori înaintea mea. Da, cît de greu...

MEWES EUGEN

„Agricultura Nouă", organ al Ministerului Agriculturii şi al Ministerului Gospodăriilor Agricole de Stat. Apare bisăptămînal. Redacţia şi Administraţia Piaţa Scînteii Nr. 1 Bucureşti. Telefon 7.60 10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"